

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy hóra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tezendő.

Kéziratot

viszsa nem adunk.

Rövidlátó, veszedelmes és gonosz politika.

Pécs, 1901. március 18.

Lukács László pénzügyminiszter azt mondta a képviselőház szombati ülésén, hogy rövidlátó, veszedelmes és gonosz politika az, a mely Ausztriában Magyarország ellen izgat. Mikor a pénzügyminiszter ezt a kritikát mondta Ausztria politikájára, teljesen igazat kell neki adnunk, de csak Ausztria szempontjából, mert Ausztriára nézve csakugyan nem lehet rövidlátóbb, veszedelmesebb és gonoszabb politikát űzni, mint izgatni a Magyarországgal való gazdasági közösség ellen, a mi rájuk nézve egyjelentőségű egy dúsan jövedelmező gyarmatország könnyelmű eldobásával.

Csak hogy az osztrákok nem olyan bolondok ám, legyenek bár németek vagy csehek, liberálisok vagy ultramontánok, hogy ilyen rövidlátó, veszedelmes és gonosz politikát komolyan űzzenek. Magyarország ellen nem is azért izgatnak, hogy ezzel a gazdasági különválást mozdítsák elő, hanem csupán azért, hogy a létesítendő kiegyezésben Magyarországot még jobban kiszípolozhassák, jól tudván azt, hogy nincs olyan nagy áldozat, melyet a magyar kormány és országgyűlési többsége meg ne hozatna ezzel a szerencsétlen országgal, csak hogy a közösségnek kényszerű főtartása az osztrák kapzsiság ki-elégítésével keresztülvihető legyen.

Mert nem tekinthetjük egyébnek háztavadászó, űres frázisnál Széll Kálmánnak csütörtöki beszédében tett azt a nagyhangú kijelentését, hogy mi gazdaságilag elválhatunk Ausztriától, ha akarunk, mert ehhez jogunk van, csak hogy a jelen körülmények között az elválás nem érdekünk s azért nem is akarjuk. Mondhatni, hogy erre a kérdésre már igazán megfelelt az egész nemzet, követelve a törvényhatóságok és különböző szaktestületek felirataiban az önálló vámterület felállítását s a miniszterelnök mégis azt hangoztatja, hogy az ország nem akarja a különválást. Hát nem azt a rókát juttatja eszébe az embernek ezt a kormányelnöki kijelentés, amely az elérhetlen magasban függő szőlőre azt mondja, hogy az neki nem kell, mert nagyon savanyú?

Hát mik azok a „jelen körülmények“, a melyek ránk nézve nem javallják a gazdasági különválást? Talán az osztrák viszonyok züllöttsége teszi ránk nézve olyan nagyon kíváncsi a minél szorosabb kapcsolatot; vagy az ellenünk való mélyes gyűlölet, a mely az osztrák népeknek egymás ellen való agyarkodását is felülmulja, mert az ellenünk való támadásban egyesülve látjuk ott a legnagyobb ellenségeket is? Lukács László azt mondja, hogy minél inkább elzárkóznak tőlünk az idegen államok, annál inkább egymásra van utalva a monarchia két állama és minél magasabb védvámokkal zárkózik el tőlünk a külföld és teszi lehetetlenné

termékumainknak a külföldön való megjelenését, annál inkább rá vagyunk utalva arra, hogy legalább a monarchiát, mint egységes és biztos piacot a magunk számára megtarthassuk.

De hát vajjon a monarchia egységes és biztos piaca biztosítva van-e a vámközösségben a mi termékumaink számára? Hisz az orosz, román, szerb gabona, marha és sertés, az olasz bor nemcsak veszedelmesen konkurrál az osztrák piacokon a mi termékumainkkal, de még a saját területünkön is leszorítja azok árát és nehezíti értékesítésüket. Ha a külföldi államok elzárkózási tendenciákat mutatnak a mi termékumainkkal szemben, erre megvan az alapos okuk, mert az osztrák ipar érdekében mi is elzárjuk magas vélvámokkal a közös vámterületet az ő ipari termékumai elől. Minél nagyobb a külföld iparos államaiban a törekvés a magas agrárvámok behozatalára, annál inkább áll érdekünkben a külön vámterületet létesíteni, mert csak akkor vagyunk képesek ezt a törekvést az ottani ipari termékumoknak nyújtandó behozatali vámkedvezményekkel ellensúlyozni és nyers-terményeinknek kedvező kiviteli vámtételeket kieszközölni.

Melyik hát a rövidlátó, veszedelmes és gonosz politika Magyarországra nézve: az-e, amely a gazdasági önállóságot akarja biztosítani az országnak, hogy első sorban a saját otthonunkat biztosíthassuk fogyasztó piacul termékumaink számára és megsza-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kató István kalandja.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Leiternmann József.

Ha nem félnék attól, hogy az irodalom terén jártas emberek plágiumnak mondanák az alább elmondandó történetet, úgy én is bátran azt a címet adhatnám elbeszélésemnek, melyet Mikszáth Kálmán írt egyik novellája fölül: »Az elfelejtett rab.«

De mondom, hogy felek a kritikusok csipős nyelvétől és inkább lemondok a fent említett hangzatos címről, bár nem szívesen teszem és határozottan neheztelek Mikszáth Kálmánra — kit máskülönbben tisztellek és bámulok — hogy miért írta el előlem ezt a szép címet. Azonban a mi megtörtént, azon már változtatni nem lehet, a miért is belenyugszom soromba s elmesélem Kató István szomorú históriáját.

Ha jól emlékezem, egyszer megírtam ezen a helyen, hogy van nekem egy bátyám, a ki Ferkó névre hallgat.

Hát az én Ferkó bátyám — minthogy így télviz idején a mestersége nem jövedelmez — fölcsapott »hivatalos embernek.« És

még hozzá nem is valami »kis hivatalnoknak«; nem bizony. Olyan nagy ur ő, hogy hetenként csak kétszer néz el a hivatalos helyiségbe, szerdán és szombaton. A ki nem hiszi, ne sajnálja a fáradságot, menjen le a buzatéri »mázsa-házba«, ott fogja látni őt, a mint nagy buzgósággal rakja egymás mellé a — sulyokat. Ugy bizony mert ő most hivatalos »mázsaló«; az irigyei azt mondják ugyan, hogy nem valami tekintélyes állás, de ő azért olyan nagyra van vele, mintha legalább is miniszterelnök volna. Hanem azt el kell ismerni, hogy tud is impolálni a jámbor falusi népeknek. Csak meg kell nézni, mikor szabad perceiben rágyújt hosszú száru pipájára, milyen büszkén jár föl-alá a hivatalos helyiségben. Ha ilyenkor ránéz az ember, önkéntlenül a régi jó tábla-bírák jutnak eszébe. De büszke is vagyok a bátyámra. Ha csak időm engedi, elmegyek a mérleg-hivatalba és órák hosszat elnézem, hogy milyen szakértelemmel emelgeti a nehéz sulyokat, akár csak egy erőművész.

Az elmúlt szerdán is ott voltam, nagyon sok dolog volt s így az ellenőr megkért, hogy segédkezzem a bárcáirásnál.

Ugy délfelé már ritkábban jöttek a szénnel rakott kocsi és az én Ferkó bátyámnak eszébe jutott, hogy jó volna pipára gyújtani. Keresi a dohány-zacskóját, nem találta sehol.

— Te bátyám — mondom neki —

alighanem az a sunyi képű pógár vitte el, a ki most legutóbb méretett két zsák kukoricát.

— Az biz' Isten! Mondasz valamit.

Ennél többet nem is szólt, hanem rohant ki a buza-terre, hogy elfogja a tolvajt. Egy-két perc múlva már visszajött, maga előtt hajtva egy jámbor falusi embert.

— No atyafi, most kezdjük meg a vallást! — szólt Ferkó bátyám szigorú, rideg hangon, akárcsak egy tapasztalt vizsgáló bíró,

— Mit akar az ur?

— Az majd kiderül a vizsgálat során. Szokott maga dohányozni?

— Igenis könyörgöm, de mindig csak trafikot pipálok, mert a szűznek még a szagát sem szenvedhetem.

Azt hitte a jámbor, hogy dohány-csempészettel akarják vádolni.

— Hogy hívják kendet?

— A becsületes nevemet tetszik kérdezi?

— Hát hány neve van?

— Kettő instálom!

— Hogy lehet az?

— Csak, úgy könyörgöm, hogy az apámról Kató István a nevem, de otthon az egész falu csak Viszlek Pistának ismer.

— Hogy kapta kend ezt a csufnevét?

— Ugy esett kérem átosággal, hogy egyszer kaptoson mentem haza a pécsi vásárról, a mikor is a falunk végén egy gazdátlan

A legolcsóbb,
legjobb
férfi és gyermekruha
beszerzési forrás!

Klein Sándor-nál
Pécsett, Széchenyi-tér 7.

1 tavaszi férfi-öltöny
8 frt.

1 tavaszi férfi loden-öltöny
11 frt.

divatos felöltő (überzieher)
11 frt.

1 havelock (Loden)
7 frt 50 kr.

1 gyermek-öltöny
2 frt 75 kr.

Legdusabb választék minden-
nemű és minden minőségű
ruhákban.

A gazda gondja

a jó vetőmag, mely **megbízható,**
arankamentes minőségben legol-
csóbban

Spitzer Jakabnál Pécsett,
Pálya-utca 3. szám

kapható, ki **vöröshere, luzerna,**
vetőbüköny, répa, baltacim,
mohar, fű stb. magvait közvetlen a
termelőktől szerzi be s ezáltal

régi, vagy amerikai mag
ki van zárva!

Próbálják

meg

 cipőiket

Rupp Jánosnál

(Pécs, Ferenciek-utca 19.)

megrendelni, mindenki megfog győződni,
hogy legtartósabb cipőt nálam lehet
kapni a

legjutányosabb árban.

Eladó ház vagy csere.

Csupán egy nagyobb ház vétele miatt
Vilmos-utca 17. sz. a. állami adómentes,
teljes kényelemre készült

sarok-ház,

mely áll 2 utcai, 2 hátsó szobából, fedett fo-
lyosó, kézi speiz, pince, alsó konyha s egyéb
házbeli részekből, elfogadható feltételek mellett
**eladó, vagy egy nagyobb házért el-
cserélhető,** mely esetben a cserébe nyert
ház terhei átvállaltatnak, az esetleges ráfi-
zetés pedig készpénzzel azonnal teljesítettik.

Tiszta levegő és szép kilátás. Nyugdíjas
tanítók, gazdatisztek s jegyzőknek stb. igen
ajánlható.

Ertekezhetni a bentlakó tulajdonos-
sal. Vidékről: B. Éltes Erzsébet cím alatti
levélben.

Müller Sándor

czipész Hal-tér 1. sz.,

ajánlja magát mindennemű czipők leg-
pontosabb elkészítésére.

Helyben lakó egyének 3—5—6 korona
előfizetés mellett és a fennmaradt összeg
1 korona heti fizetés mellett tehetnek
rendelést.

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Rövidlato, veszedelmes és gonosz politika.

Pécs, 1901. március 18.

Lukács László pénzügyminiszter azt mondta a képviselőház szombati ülésén, hogy rövidlato, veszedelmes és gonosz politika az, a mely Ausztriában Magyarország ellen izgat. Mikor a pénzügyminiszter ezt a kritikát mondta Ausztria politikájára, teljesen igazat kell neki adnunk, de csak Ausztria szempontjából, mert Ausztriára nézve csakugyan nem lehet rövidlato, veszedelmesebb és gonoszabb politikát űzni, mint izgatni a Magyarországgal való gazdasági közösség ellen, a mi rájuk nézve egyjelentőségű egy dúsan jövedelmező gyarmatország könnyelmű eldobásával.

Csak hogy az osztrákok nem olyan bolondok ám, legyenek bár németek vagy csehek, liberálisok vagy ultramontánok, hogy ilyen rövidlato, veszedelmes és gonosz politikát komolyan űzenek. Magyarország ellen nem is azért izgatnak, hogy ezzel a gazdasági különválást mozdítsák elő, hanem csupán azért, hogy a létesítendő kiegyezésben Magyarországot még jobban kiszípolozhassák, jól tudván azt, hogy nincs olyan nagy áldozat, melyet a magyar kormány és országgyűlési többsége meg ne hozna ezzel a szerencsétlen országgal, csak hogy a közösségnek kényeszerű föntartása az osztrák kapzsiság kielégítésével keresztülvihető legyen.

Mert nem tekinthetjük egyébnek ha tástvadászó, űres frázisnál Széll Kálmánnak csütörtöki beszédében tett azt a nagyhangú kijelentését, hogy mi gazdaságilag elválhatunk Ausztriától, ha akarunk, mert ehhez jogunk van, csak hogy a jelen körülmények között az elválás nem érdekünk s azért nem is akarjuk. Mondhatni, hogy erre a kérdésre már igazán megfelelt az egész nemzet, követelve a törvényhatóságok és különböző szaktestületek felirataiban az önálló vámterület felállítását s a miniszterelnök mégis azt hangoztatja, hogy az ország nem akarja a különválást. Hát nem azt a rókát juttatja eszébe az embernek ezt a kormányelnöki kijelentés, amely az elérhetlen magasban függő szőlőre azt mondja, hogy az neki nem kell, mert nagyon savanyú?

Hát mik azok a „jelen körülmények“, a melyek ránk nézve nem javallják a gazdasági különválást? Talán az osztrák viszonyok züllöttsége teszi ránk nézve olyan nagyon kívánatos a minél szorosabb kapcsolatot; vagy az ellenünk való mélyseges gyűlölet, a mely az osztrák népeknek egymás ellen való agyarkodását is felülmulja, mert az ellenünk való támadásban egyesülve látjuk ott a legnagyobb ellenségeket is? Lukács László azt mondja, hogy minél inkább elzárkóznak tőlünk az idegen államok, annál inkább egymásra van utalva a monarchia két állama és minél magasabb védvámokkal zárkózik el tőlünk a külföld és teszi lehetetlenné

produktumainknak a külföldön való megjelenését, annál inkább rá vagyunk utalva arra, hogy legalább a monarchiát, mint egységes és biztos piacot a magunk számára megtarthassuk.

De hát vajjon a monarchia egységes és biztos piaca biztosítva van-e a vámközösségben a mi produktumaink számára? Hisz az orosz, román, szerb gabona, marha és sertés, az olasz bor nemcsak veszedelmesen konkurál az osztrák piacokon a mi produktumainkkal, de még a saját területünkön is leszorítja azok árát és nehezíti értékesítésüket. Ha a külföldi államok elzárkózási tendenciákat mutatnak a mi produktumainkkal szemben, erre megvan az alapos okuk, mert az osztrák ipar érdekében mi is elzárjuk magas vélvámokkal a közös vámterületet az ő ipari produktumaik elől. Minél nagyobb a külföld iparos államaiban a törekvés a magas agrárvámok behozatalára, annál inkább áll érdekünkben a külön vámterületet létesíteni, mert csak akkor vagyunk képesek ezt a törekvést az ottani ipari produktumoknak nyújtandó behozatali vámkedvezményekkel ellensúlyozni és nyers-terményeinknek kedvező kiviteli vámtételeket kieszközölni.

Melyik hát a rövidlato, veszedelmes és gonosz politika Magyarországra nézve: az-e, amely a gazdasági önállóságot akarja biztosítani az országnak, hogy első sorban a saját otthonunkat biztosíthassuk fogyasztó piacul produktumaink számára és megsza-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kató István kalandja.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Leiternmann József.

Ha nem félnék attól, hogy az irodalom terén jártas emberek plágiumnak mondanák az alább elmondandó történetet, úgy én is bátran azt a címet adhatnám elbeszélésemnek, melyet Mikszáth Kálmán irt egyik novellája fölé: „Az elfelejtett rab.“

De mondom, hogy felek a kritikusok csipős nyelvétől és inkább lemondok a fent említett bangzatos címről, bár nem szívesen teszem és határozottan neheztelek Mikszáth Kálmánra — kit máskülönbben tisztellek és bámulok — hogy miért irta el előlem ezt a szép címet. Azonban a mi megtörtént, azon már változtatni nem lehet, a miért is belenyugszom sorsomba s elmesélem Kató István szomorú történetét.

Ha jól emlékezem, egyszer megírtam ezen a helyen, hogy van nekem egy bátyám, a ki Ferkó névre hallgat.

Hát az én Ferkó bátyám — minthogy így télviz idején a mestersége nem jövedelmez — fölcsapott hivatalos embernek. És

még hozzá nem is valami „kis hivatalnoknak“; nem bizony. Olyan nagy ur ő, hogy hetenként csak kétszer néz el a hivatalos helyiségbe, szerdán és szombaton. A ki nem hiszi, ne sajnálja a fáradságot, menjen le a buzatéri „mázsa-házba“, ott fogja látni őt, a mint nagy buzgósággal rakja egymás mellé a — sulyokat. Ugy bizony mert ő most hivatalos „mázsaló“; az irigyei azt mondják ugyan, hogy nem valami tekintélyes állás, de ő azért olyan nagyra van vele, mintha legalább is miniszterelnök volna. Hanem azt el kell ismerni, hogy tud is impolnálni a jámbor falusi népeknek. Csak meg kell nézni, mikor szabad perceiben rágyújt hosszú száru pipájára, milyen büszkén jár föl-alá a hivatalos helyiségben. Ha ilyenkor ránéz az ember, önkéntelenül a régi jó tábla-birák jutnak eszébe. De büszke is vagyok a bátyámra. Ha csak időm engedi, elmegyek a mérleg-hivatalba és órák hosszat elnézem, hogy milyen szakértelemmel emelgeti a nehéz sulyokat, akár csak egy erőművész.

Az elmúlt szerdán is ott voltam, nagyon sok dolog törts így az ellerőr megkért, hogy segédkezzem a bárcairásnál.

Ugy délfelé már ritkábban jöttek a szénával rakott kocskik és az én Ferkó bátyámnak eszébe jutott, hogy jó volna pipára gyújtani. Keresi a dchány-zacskóját, nem találta sehol.

— Te bátyám — mondom neki —

alighanem az a sunyi képű pógár vitte el, a ki most legutóbb méretett két zsák kukoricát.

— Az biz' Isten! Mondasz valamit.

Ennél többet nem is szolt, hanem rohant ki a buza-térre, hogy elfogja a tolvajt. Egy-két perc múlva már visszajött, maga előtt hajtva egy jámbor falusi embert.

— No atyafi, most kezdjük meg a vallást! — szolt Ferkó bátyám szigorú, rideg hangon, akárcsak egy tapasztalt vizsgáló bíró,

— Mit akar az ur?

— Az majd kiderül a vizsgálat során. Szokott maga dohányozni?

— Igenis könyörgöm, de mindig csak trafikot pipálok, mert a szűznek még a szagát sem szenvedhetem.

Azt hitte a jámbor, hogy dohány-csempészettel akarják vádolni.

— Hogy hívják kendet?

— A becsületes nevemet tetszik kérdezi?

— Hát hány neve van?

— Kettő instálom.

— Hogy lehet az?

— Csak, úgy könyörgöm, hogy az apámról Kató István a nevem, de otthon az egész falu csak Viszlek Pistának ismer.

— Hogy kapta kend ezt a csufnevét?

— Ugy esett kérem átosággal, hogy egyszer kaptoson mentem haza a pécsi vásárról, a mikor is a falunk végén egy gazdtalan

badithassuk iparunkat az osztrák ipar fogtató versenyé alá, másodsorban pedig méltányos kiviteli vámokat eszközölhessünk ki nyersterményeink számára a külföldtől; vagy az, a mely minden áron ragaszkodik gyarmati lekötöttségünkhöz s ezért a legmesszebb menő áldozatok meghozatalára is kész?

Mert hogy a gazdasági közösség fönntartása újabb áldozatok hozatalát fogja igényelni részünkről, az kétségtelen. Az osztrák pártok kivétel nélkül keveslik azokat az előnyöket, a melyeket a mostani kiegyezés Ausztriának biztosít s hogy ez a kiegyezés már eddig is halomra nem dőlt, az tisztán csak annak köszönhető, hogy az osztrák parlament nem volt munkaképes.

Most azonban kilátás nyílt arra, hogy a kiegyezés is tárgyalás alá kerül a Reichsrathban, ez a kilátás pedig egyértelmű a mostani kiegyezés elvetésével és Ausztria számára nagyobb előnyök követelésével. Hogy pedig a magyar kormány ebbe is belemehessen és fölállozhassa azokat a nyomoruságos „vivmányokat” is, a melyekkel a mostani kiegyezés megkötésekor dicsekedett, arra nézve Széll Kálmán már gondoskodott megfelelő újabb formuláról. Mert a míg eddig folyton az volt a kormány és pártjának nagy hangon hirdetett álláspontja, hogy szorosan ragaszkodnak a mostani kiegyezés változatlan elfogadásához s vagy ezt kötik meg Ausztria alkotmányos képviselével, vagy semmilyen; addig most, mikor tartani lehet tőle, hogy az osztrák alkotmányos képviselő végre szóhoz jut és elveti az egész kiegyezést, Széll Kálmán már fordít egyet a köpönyegen s nem azt mondja, mint eddig, hogy: „vagy — vagy,” hanem csak azt, hogy az új kiegyezés *a maga egészében* nem lehet rosszabb és nem szabad, hogy rosszabb legyen, mint az eddigi.

Ez a „maga egészében” lesz hát az a hátsó ajtó, a melyen az eddigi „vivmá-

nyokhoz” való törhetlen ragaszkodás el fog illanhatni, hogy helyet adjon az osztrákok szája ize szerinti újabb megalkuvásnak. Lesz majd az új kiegyezésben a magyarok számára holmi „nesze semmi, fogd meg jól”-féle rekompenzáció, a melynek fejében föl lehet aldozni az eddigi vivmányokat, mert másként a Reichsrath hozzájárulása nem biztosítható; ezt pedig biztosítani kell minden áron s ha áldozatot kell hozni, ki legyen más, aki meghozza, mint a politikailag érett, a lojális, a gavallér magyar nemzet.

De a nemzeten áll, hogy ennek a rövidlátó, veszedelmes és gonosz politikának ez egyszer útját állja, mert gazdasági rabszolgaságunk ez újabb megpecsételése az ujonnan megválasztandó országgyűlésre marad. Mutassa meg tehát az urnához hívott nemzet, hogy megelégette az idegen érdekek szolgálatát és válaszszon olyan képviselőket, a kik az ő érdekeit szolgálják s nem azon törnek a fejüket, hogy micsoda furfangos formulákkal lehet mézes madzagot huzni végig a magyarok száján, mikor már a bőrkötést is készülnek a kedves osztrák szövetséges kedvéért lenyuzni.

Egyleti közgyűlések.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. március 18.

Tegnap, vasárnap, négy egyleti közgyűlés is volt városunkban. A pécsi *kerületi betegsegélyező-pénztár* délelőtt 10 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a városháza nagytermében. A pécsi *sértéshizláló és áruraktár-résszénelvénysárság* 11 órakor tartott közgyűlést a kereskedelmi kamarában. Az *általános munkásbetegsegélyező-pénztár* közgyűlése délután 3 órakor volt a városházán s ugyanekkor tartotta évi rendes közgyűlését a pécsi *munkások egylete* is a gyár-utca 7. szám alatti helyiségében.

Mindeme egyleti közgyűlésekről saját tudósítóink a következőkben számolnak be:

(A kerületi betegsegélyező-pénztár.)

A pécsi kerületi betegsegélyező-pénztár tegnap délelőtt 10 órakor tartotta rendes évi

— No azt okosan teszi, ha követ. Jöj-jön csak utánam.

Ezzel a megrökönyödött embert elvezette egy oldalajtóhoz, azon betaszította és ráfordította a kulcsot. Még csak most ijedt meg szegény Viszlek Kató Pista. Ugyanis abban a helyiségben, a hova ő került, vannak felhalmozva a veres- és fekete-keresztes mentőhordágyak. Kató Pista még sohasem látott ilyen készüléket és azt hitte, hogy azok mindegyike egy-egy Szent Mihály lovára tett koporsó.

— Az Isten szerelmeért, engedjenek ki ebből a halottas szobából; csak nem akarnak elevenen eltemetni.

— Mi a szándékod, hogy odazártad azt a szegény embert? — kérdém a bátyámtól.

— Majd küldök érte egy rendőrt. Bezáratom a gézenguzt.

Hasztalan kiabált, könyörgött Kató István uram, nem hallgatott többé rá senki. — Végre elcsendesült és a nagy munkában bizony mi is megelégedtünk a történetekről s miután vége volt a hivatalos óráknak, Ferkó bátyám lelkiismeretesen bezárta a vásártéri bódét, a melynek kapuit csak szombaton reggel nyitotta meg újra.

A mint belépett, az volt az első dolga, hogy előszedje az íróasztal fiókból a bárca-könyvet.

közgyűlését a városháza közgyűlési termében Hamerli Imre elnöklete alatt. A közgyűlésen ott voltak: *Lauber* Rezső dr. igazgató, *Bahula* József dr. pénztári orvos, dr. *Blau* Adolf és dr. *Bokor* Emil orvosok s *Makay* István tiszteletbeli rendőrkapitány, mint iparhatósági kiküldött. A pénztári tagok igen szép számban jelentek meg a közgyűlésen.

Hamerli Imre elnök tíz óra után üdvözölte a megjelenteket s a határozatképességet konstataálva, a közgyűlést megnyitotta.

Lauber Rezső dr. olvasta fel a közgyűlés tárgysorozatának első pontjaként szolgáló *igazgatói jelentést*, melyben a múlt évi működésről számolt be. A jelentés elején kifejezte reményét, hogy ez lesz az utolsó jelentése, melyet az 1891. évi XI. törvénycikk keretén belüli működésről terjeszt elő, mert később van a törvény reformálása, a mely szebb jövőt fog hozni a pénztárak. Egyébként az elmúlt év a nyugalom éve volt. Megszűntek a torzalkodások és támadások, melyek más pénztárak részéről tettek s miniszteri intézkedés biztosította a jogos és köteles működést a pénztárnak. Ily körülmények között a pénztár reális alapját igyekeztek megvetni s e célból, míg egyrészt az összes vidéki s helyi tagdíjhátralékok behajtása iránt intézkedtek másrészt fennálló tartozásaikat is törlesztették, kifizetvén az összes házi és gyógyszerár számlákat. A városi Tanács is buzgón intézkedett, hogy segítségükre legyen a tagdíjak behajtásánál. Így reális pénztári helyzetet teremtettek; az anyagi helyzet kedvező s a munkálkodás a jövőben mindjobban haladhat.

A mi a pénztár múlt évi forgalmának statisztikai adatait illeti, azok a következők: a pénztár összes bevétele 36.611 kor. volt a múlt évben; kiadása pedig 33.412 korona. Tagjárulékok címén 30.609 kor. fizettetett be; segélyezésre kiadott 25.545 korona. A pénztárnak volt 2311 tagja. Táppénzes kórházi ápolat 1043 volt. A vidéki betegek ellenőrzése sok bajjal járt. Ennek rendezése végett a Budapesten tartott reform-ankéten az igazgató memorandumot terjesztett elő.

A *múlt évi mérleg* szerint a pénztár vagyona 17.884 kor. 28 fillér; terhe 6985 kor. 70 fillérrel kevesebb. A múlt év pénztári maradványa volt 3199. kor. 6 fillér.

A felügyelő bizottság *Domján* Ottmár elnöklete alatt a zárszámadásokat rendben találván, a felmentvényt köszönet szavazása mellett a pénztárosnak és a tisztikarnak megadni javasolta.

Hát uramfia, ott látja a dohány zacskóját. Nem akart hinni a szemének, tehát megtapogatta a zsebjeit. Ott is egy dohány zacskó még pedig tökéletesen egyforma azzal, a mit az íróasztal fiókjában talált.

Most jutott még csak eszébe a szerencsétlen Viszlek Kató István.

Reszkető kézzel zárta föl a kamara ajtót. Hát az bizony ott guggolt egy sarokban, türelmesen várva a szabadulás óráját.

— Jó reggel adjon Isten, uram.

— Él-e még kend, vagy csak a lelke kísért itt?

— Meg vagyok biz' én erőben, egészségben, testestől, lelkestől. Csak már szeretnék haza szabadulni, mert sok a munka, a tavaszi alá kellene szántani.

— Hát nem halt kend meg éhen?

— Volt egy kis elemózsia a tarisznymamban, ki birtam vele. De hát ha szabad kérdezniem, kísült-e már az igazságom?

— Ártatlan kend, Istók bácsi, mint a született barány. Itt van a kend dohányzacskója és csak siessen kend haza.

Ezzel kituszkolta a hálálkodó parasztot, nehogy valaki ott érje, mert akkor vége lesz a kényelmes állásnak.

birkát láttam legelni. Elkezdtem csalókatni, de mikor láttam, hogy nem gyűn, a nyakam közé kaptam, mondok: „Ha nem gyűsz, hát viszlek.” A Czakó szomszédom legény fia ott volt valahol közelben és mindent látott és hallott. Ettől a naptól kezdve aztán rajtam ragadt a Viszlek név.

— Ilyen formán az én dohányzacskóm sem akart menni?

— Már ezt a ténsur tudhatja jobban mint én.

— De bizony tudja azt maga is. Hova lett az a dohányzacskó, a mi itt volt az asztalon?

— Az Isten vegye el a szemem világát, ha csak láttam is.

— Ne tagadja kend, ugy sem használ semmit.

— Azt mondom, ha rám ragadna, még akkor is leráznám, nem hogy elvigyem.

— Majd kitetszik mindjárt.

— Ezen a helyen sütyedjek el...

— Fogja be a száját!

Szegény Viszlek — Kató István ijedtében szószerint értelmezte a kemény parancsot és tenyerét erősen rányomta a szájára, mialatt Ferkó bátyám kikutatta zsebeit, s egyikből nagy diadallal kihuzta a dohányzacskót.

— Ugy-e, hogy ennek is azt mondta kend: „viszlek.”

— Megkövetem...

Ezután *Bahula* József dr., pénztári orvos terjesztette elő jelentését, mely szerint a múlt évben volt 2301 beteg; 1370 a budai külvárosi részen és 931 a szigetkülvárosi részen. Keresetképtelen volt 411 budairendi és 121 szigeti részi; keresetképes volt 959 budai és 710 szigeti részi. Gyógyult 1329 a budai részen; a szigeti részen 920; összesen 2249. Javult a budai részen 37 és a szigeten 11; összesen 48. Meghalt a budairendi 4; 2 esetben tüdővész, 1 esetben influenza és 1 esetben gyomorrák folytán. A szigetirészen egy se halt meg. A kórházban ápolatott 46 beteg. Sérülési eset 124 volt.

Mindeme jelentések tudomásul vétetvén, igazgatósági rendes tagokul megválasztottak: *Nasits* Adolf, *Kremling* Károly, *Papp* István vállalkozó, *Göts* Gyula, *Molnár* József, *Himmel* Ferenc, *Truckenbrod* Károly és *Majrovits* János; póttagokul *Ritzel* Péter, *Katanovssky* Antal és *Antoni* Dániel.

Ezután a felügyelő bizottságba beválasztottak: *Kaltnecker* Károly, *Kádár* István, *Tétsi* István, *Grossmann* József, *Fülöp* Dezső és *Mühlbacher* Jenő.

A választott bíróság tagjai lettek: *Benckenleitner* Sándor, *Szebenyi* József, *Eiselein* István, *Bohara* Alajos, *Gilice* Alajos, *Friedmann* Antal és *Plank* Pál.

Végül a jövő évre a 184 közgyűlési küldött névsorát hagyta helyben a közgyűlés, melynek jegyzőkönyve hitelesítésére *Kremling* Károly és *Pálfi* Antal kérték fel.

Az elnök köszönő szavai után a közgyűlés háromnegyed tizenegykor véget ért.

(A sertés-hizlalo és áruraktár részvénytársaság.)

A pécsi sertés-hizlalo és áruraktár részvénytársaság tizenegyedik évi rendes közgyűlését tegnap délelőtt 11 órakor tartotta meg a keresk. és iparkamara helyiségében.

A közgyűlésen *Nádasy* Kálmán, kir. tanácsos elnökölt, kinek megnyitó szavai után az igazgatóság jelentése olvastatott fel a múlt évről. E jelentés szerint a lefolyt év kielégítő volt; a sertéshizlalás terén az élénkség pedig határozottan növekedett. A sertésállomány egészségi állapota az egész éven át jó volt. A malom-üzlet kielégítő eredménnyel zárult; nem kevésbé a zsiradékszámra is. Az értéksökkenési alap a múlt évben átvitt 12 ezer koronával 108.725 kor. 10 fillérre emelkedett. Az általános tartalékalap 8.598 kor. 54 fillért tesz ki. A kétes követelések tartalékalapja 12 ezer korona; az összes alapok tehát 129.323 kor. 64 fillért tesznek ki. A múlt évi nyereség 17.535 kor. 21 fillér; melyből az igazgatóságnak 10%, a tartalékalapra 5% jut. *Részvényenként tizenhat koronát* fizetnek ki.

A felügyelő bizottság jelentése szerint a múlt évi mérleg helyesnek találtatott.

A közgyűlés az évi jelentést tudomásul vevén, annak kapcsán néhai *Ullmann* M. Károly, elhunyt felügyelő-bizottsági tag emlékét jegyzőkönyvbe iktatta. Azután az igazgatóság részére a felmentvényt megadták.

A felügyelőbizottságban megüresedett egy tagsági helyre *Kraws* Ignácot választották meg.

Indítványok nem lévén, a közgyűlés fél-tizenkét órakor véget ért.

(Az általános munkás-betegsegélyző-pénztár.)

Vasárnap délután 3 órakor tartotta a pécsi általános munkás-betegsegélyző-pénztár évi rendes közgyűlését a városháza közgyűlési termében *Donner* József másodelnök elnökle alatt. A tagok szép számban jöttek össze a közgyűlésre, melyen az iparhatóságot *Schultz* Ferenc rendőrkapitány képviselte.

Az elnök a határozatképességet konstátván megnyitotta a közgyűlést s a napirend első pontjaként *Fehér* Mihály jegyző felolvasta az évi jelentést.

Az évi jelentés tulajdonképeni beszámoló része előtt visszapillantást vet a most

mult évszázadra, melynek néhány évtizede a pénztár életében is fontos szerepet játszott. Négy évtizeddel ezelőtt indult meg a pécsi munkásság körében egy munkásrokkantak segélyezésére szolgáló egyesület alapítása iránti mozgalom, mely ugyan a nagy-közönség körében nem keltett visszhangot, de a klerus és egyes gyárosok s nagy-kereskedők áldozatkészségéből mégis összegyűlt háromszáz forint s 1868. augusztus 20-án megalakult a *pécsi munkás rokkantak segélyző egyesülete*, mely huszonhárom évig *egyetlen munkás-betegsegélyző pénztára* volt Pécs városának. Oly kedvező anyagi viszonyok mellett működött az egyesület, hogy 1888. évig, bár 40.890 forint ki fizetett segélyekre, még e mellett egy lakházat is szerzett. Az 1891. évi betegsegélyző törvény értelmében a betegsegélyző-pénztárnak ki kellett válnia a rokkant egyesületből s 1893. év óta működik jelenlegi címén és jellegével. Tehát harminchárom év óta szolgálja már a munkás betegsegélyzés ügyét s a tegnapi közgyűlése volt a *harmincharmadik évi rendes közgyűlése*.

A múlt év eseményeit illetőleg: az egészségi állapota a tagoknak kedvezőtlen volt. Az 1899. év végén volt 1025 férfi és 217 nőtagja a pénztárnak. A múlt év folyamán belépett 313 férfi, 26 nő; kilépett 380 férfi, 22 nő; elhalt 15 férfi, 4 nő. A múlt év végén volt tehát a pénztárnak 943 férfi és 207 nő tagja. A heti járulékokat befizette 785 férfi és 207 nő. Beteg volt 216 férfi, 30 nő és 23 tanonc; összesen 269. A tápdíjas napok száma 4653 volt; tápdíjban részesült pedig 4119 férfi és 635 nő. Gyermekágyas volt 5 eset, 115 ápolási nappal. Kórházban ápolatott 10 férfi. A pénztár múlt évi állapota a legjobb volt; a mennyiben 11.229 kor. készpénzzel szemben 8 fillér tartozás volt az év végén. A tartalékalap 9514 koronát tett ki. A jelentés végül köszönetet szavaz *Sik* Jácint dr. és *Löwy* Ignác dr. pénztári orvosoknak buzgóságukért.

Az évi szárszámadás szerint az egyesület múlt évi bevétele 12.514 kor. 82 fillér volt; kiadása 167 kor. 66 fillérrel kevesebb. A *felügyelő bizottság jelentése* szerint a zárszámadás rendben találtatván, a felmentvény a pénztárosnak és az igazgatóságnak megadatott.

Következett az *igazgató választmányba* kilenc rendes és kilenc póttag választása. Szavazólapokkal történt szavazás utján 55 szavazat adatott be s megválasztottak rendes tagokul a munkaadók közül:

Remes Ferenc, Nemezc Mihály, Herczeg Izsó. A munkások közül: Bernhausz Ferenc, Fehér Mihály, Pravicza János, Brusch Ferenc, Ernest Frigyes és Dittrich János. Póttagokul a munkaadók közül: Wugrencsics Jenő, Kópicz Imre és Keil Ferenc. A munkások közül: Herrmann József, Mayer György, Geszler Mihály, Bohn Gyula, Károly János és Kröll Pál.

Ezután a *felügyelő bizottság és a választott bíróság* választása következett. Beadatott 54 szavazat s megválasztottak a felügyelő bizottságba munkaadó rendes tagokul: Graumann János és Dinesz György. Munkás rendes tagokul: Pauscheck Nándor, Killinger Lajos, Löffler Péter és Rottenpiller János. Munkaadó póttagul: Sedivi Ferenc. Munkás póttagokul: Langer Alajos és Jurisics Mihály. A választott bíróságba munkaadó rendes tagokul: Maranics Rajmár és Rupp János. Munkás rendes tagokul: Beiter Péter, Starck Ede, Haragó Antal, Rogosinszky Gyula, Schifrich Nándor és Engel Miklós. Munkaadó póttagul: Tiefenbacher Nándor. Munkás póttagokul: Suhajda János, Ferenczfi Nándor és Herrmann József.

Ezzel a napirend ki lévén merítve, a közgyűlés *Fehér* Mihály jegyző indítványára köszönetet szavazott a terem átengedéseért a polgármesternek s a megjelent iparhatósági biztosnak. Továbbá elhatározták, hogy ezentul — jövőre — a közgyűlési meghívókon kitüntetik, hogy harmincnyedik stb. évi közgyűlés.

A jegyzőkönyv hitelesítésére *Schäffer* József és *Kópic* Imre kértvén fel, a közgyűlés négy órakor véget ért.

(A munkásképző-egylet)

A pécsi Munkásképző-Egylet közgyűlése tegnap, vasárnap délután tartatott meg saját helyiségében, gyár-utca 7. sz. alatt.

A napirend 6 pontból állt, melyek közt első a múlt évi jegyzőkönyv felolvasása s annak hitelesítése volt; utána a titkári jelentés következett, mely többek közt magában foglalja a tagok létszámát, mely jelenleg százat tesz ki; a tagok szellemi kiképzését, a könyvtár nagyságát, mely 155 kötet magyar és 182 kötet német könyvet foglal magába; azonkívül vagy nyolc féle hirlap áll a tagok rendelkezésére. A múlt évi tánciskolának nyolcvan növendéke volt. — Több ünnepély tartatott, melyekből eredő haszon 327 kor. 67 fillért tesz ki. Az egyesület jelenlegi teljes vagyona 1494 kor. 44 fillér.

A jelentés tudomásul vétele után az új tisztikar megválasztása következett. I. elnök lett *Tokodi* József, II. elnök *Horváth* József, III. elnök *Schwantszer* János. Pénztárnok *Horváth* József. I. ellenőr *Bogyó* Károly, II. ellenőr *Sórits* Márton, III. ellenőr *Gilicze* Alajos. Jegyző *Bordovszky* Tamás. Könyvtárnok *Szabó* Andor. *Választmányi tagok*: *Ring* Tamás, *Takács* Lajos, *Kult* Mátyás, *Szaur* Ferenc, *Berky* Ignác, *Varga* Ferenc, *Anna* József, *Farkas* Ferenc, *Bálint* Ignác, *Matics* Antal. Póttagok: *Lusztig* Alajos, *Wintheim* Mihály, *Rubik* Géza, *Simon* János.

A választás után elhatározta a közgyűlés, hogy a gyár-utcai helyiségből kiköltözzön az egyesület, azért, mert ott hivatását kielégítő nem teljesítheti, lévén az egy bélyegzett, meggyűlölt hely, hol a rendőrség sem lát tisztán és mindent a képző-egyletnek tulajdonítanak. Hogy alapszabályszerű működését tisztán lássák mások is, új s alkalmas helyiség után néz egy kisebbkörű bizottság.

Végül az új helyiségben szórakoztató és tanulságos gyakori felolvasásokat fognak tartani, melyre hivatott egyéneket fognak felkérni.

Ezzel a közgyűlés délután négy órakor véget ért.

A Pécsi Kath. Kőr felolvasó estélye.

— Saját levelezőnkől. —

Pécs, 1901. március 18.

A negyvenhetedik felolvasó estélye volt tegnap délután a Pécsi Kath. Kőrnek s ez a felolvasó estélye e börtben az utolsóelőtti volt. Ez az estély ismét fényes volt. Magas színvonalon állott a műsora s fényes volt a közönsége, a mely zsufolásig megtöltötte a tágas termet.

A felolvasó estély félhatkor kezdődött s félnyolc tájban ért véget.

A műsor első száma mindjárt az érdeklődés legnagyobb fokára csigázta fel a publikum várakozását. Egy család koncertje volt ez. Ismeretes városunkban a család s közismert zenei műveltsége. A *Girardi* család hangversenyzett az első számban. Gounod „Faust”-jából a *Fantasia Elegante* adták elő hegedűn és gordonkán négykezes zongorakísérettel. A viharos taps a aztán eljátszották még a *Portici német*. Ez a család is a klasszikus zenét műveli nagy előszeretettel és szép sikerrel. Mert tegnap nagy volt a sikerük, de rá is szolgáltak. Ha tekintjük az összjátékot, azzal teljesen meg lehetünk elégedve, mert bizony az öttagu zenekarban nagy fegyelmességgel s nagy figyelem uralkodik s ez vitta ki számukra a sikert. S ha figyeltük külön külön az egyes szólamokat, a család minden tagjának csak elismeréssel adózhatunk. Ez a koncert, a melyet tegnap produkáltak, meghódította a közönséget, de tanubizonyossága egyszersmind annak is, hogy a városszerte élő jó hírnévre nagyon is érdemesek.

A felolvasó asztalnál ezuttal *Károly Ignác* főgimnáziumi tanárt hallottuk, a ki nagy készséggel, ihletett szellemmel tartott felolvasást *Nevelés három ismeretlennel* címen. Ezen eszmefuttatásban a tudós tanár a keresztény vallás — erkölcsös nevelés alapfeltételül — melyek nélkül a társadalom boldogsága el sem képzelhető — a misehallgatást, a böjtöt s a gyónást, meg az áldozást állította hallgatósága elé s a figyelmes hallgatóság lelkesen megtapsolta.

Következett Allaga: *koncert darabja két cimbalomra*. S a két cimbalmos *Fodor Janka* és *Papp Károly* joghallgató volt. Ugy a darab, mint a cimbalmozók játéka rendkívül tetszett s frenetikus tapsvihart támasztottak, melynek nyomában *Fodor Janka* néhány magyar nótát cimbalmozott el ráadásul, a miért ismét zajosan megtapsolták.

Zelesny Sarolta Gounod *Ave Mariáját* énekelte el. Régen volt alkalmunk már róla írni. Mióta utoljára hallottuk, hangja mintha nyert volna. Szép, üde, alt színezetű hangjával tegnap brilirozott. Őt hallván, az ember megteledezik, hogy diettáns énekel. Hangjának szépségeit ügyesen ki tudja használni s hajlékonyságával az érzelmek különböző variációit tudja énekebe önteni. Tegnapi szereplése szinte feltűnés számba ment. Szünni nem akaró taps jutalmazta. *Chinorány Iza* zongorán és *Strohmayr Géza* joghallgató hegedű kísérté az éneket. Mindketten dicséretet érdemelnek a finom izlésre valló kísértéért s a taps egy része bizonyára nekik is szólt.

A felolvasó estély utolsó számát egy rendkívül vonzó pont képezte. *Niedermayer János* gondolkajátékát hallottuk *Hoff Richárd* zongorakíséretében. Chopintól játszották a *Nocturne IX.*-et. *Niedermayer János* mesterien kezeli cellóját s a klasszikus duett ragyogó szépségeit a zongorakíséret keretében hatalmasan kidomborította. Játéka nagy technikára vall s előkelő zenei izlést árul el. Művészi egyénisége bár még nem forrott ki egészen, mégis a tökély egy bizonyos magaslatán áll, a honnan az eddighez hasonló szorgalom s buzgóság árán mind magasabba és magasabba fog szállani. Zenei életünk egy kiváló erőt nyer benne. *Hoff Richárd* zongorakíséretét felesleges dicsérnünk. A város ismeri az ő művészetét s méltányolja. Óriási tapsvihart jutalmazta őket. Szívesen hallanók őket többször is.

A tegnapi felolvasó estély ismét élvezetet nyújtott s a hallgatóság kellemes benyomásokkal távozott. S ez ismét *Bitter Illés*, főgimnáziumi tanár, a kath. kör titkárának az érdeme.

Márciusi Ünnepek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. márc. 18.

A magyar szabadságharc bölcsőünnepéje, március tizenötödike elmúlt már ugyan, de a vágy, a nemzet e dicső ünnepéjét megülhetni, lelkesedéssel aldozni a nemzet újjaszületését kivívott félistenek emlékének, nem ragaszkodik naphoz.

Ha a hétköznapi élet forrása nem engedi is meg, hogy mindenki s minden március tizenötödikén ünnepelje meg a saját szabadság kivívásának dicső emlékét, az igaz szívvel ünnepelni ohajtók megragadják a legközelebb kínálkozó alkalmat, hogy leróják hazafiságuk köteles adóját.

Mint évenként rendszeren március tizenötödikét követő vasárnapon, helybeli s több vidéki egyesület, valamint tanintézeteink egy része a tegnapi vasárnapon tartotta meg március tizenötödikének emlékűnnepét.

A lefolyt hazafias ünnepélyekről a következő tudósításaink számolnak be:

(A pécsi »Petőfi Kör«)

tegnap este félkilenc órakor tartotta a magyar sajtó felszabadulásának emlékére rendezett es-

télyt a »Vigadó« összes termeiben, hol már jóval az estély műsorának megkezdése előtt igen szépszámu lelkes ünneplő közönség gyűlt egybe.

A megnyitó beszéd után *Tóth János*, a »Petőfi Kör« tagja, *Petőfi Sándornak* »A magyar nemzethez« című költeményét szavalta el nagy hatással s méltán rászolgált értelmes előadásáért a szavallatát követő lelkes tapsokra.

Ezután *Kosma Sándornak* »A szabadság ünnepére« című színi költeményét adták elő, mi főleg a szereplők fáradhatlan ambícióját igazoló kerekded, gördülékeny előadásban került színre s úgy maga a költemény hatásozó volt, mint ennek a hatásnak teljes érvényre juttatása zajos tapsra ragadta a közönséget. A színi költeményben *Halász Sándor*, *Heilmann József*, *Braun Zsigmond*, *Bálint Ferenc*, *Jámbor Annuska*, ifj. *Kocsis József* és *Wagner Ferenc* vettek részt, illetve szerepeltek.

Kedves s igen szép alkalmi költeményt szavalt el ezután »A szabadság virága« címmel *Pach Rozika*, kiről teljes elismeréssel kell szólnunk. Előadása dicséretet érdemel s szavallata méltó volt a hallgatóság tapsban nyilvánuló tetszésére.

Majd egy párjelenet következett. *Halászek Annuska* és *Enge Ádám* helyett *Tóth János* adták elő »A honvéd bucsuja« meghatározó, hazafias tárgyú kettős jelenetet, melylyel nagy hatást értek el, nemkülönben nagy tetszéssel s percekig szünni nem akaró, zajos tapsal fogadták *Szavai Gyula* »A munka« című drámai költeményét, melyet *Tóth János* és ifj. *Kocsis József* adták elő.

Halász Sándor *Ábrányi Emil* »Budavár bevétel« című költeményét szavalta el, mely után a gondosan összeállított s a nagy nap emlékéhez méltó műsor utolsó száma, »A tiroliai szabadság dala« következett, melyet dicséretre méltó precizitás és összhanggal énekeltek: *B. Tóth Karolin*, *Langh Mariska*, *Jámbor Annuska*, *Tóth Rozika*, *Halászek Annuska*, *Pach Róza*, *Bálint Ferenc*, *Enge Ádám*, ifj. *Kocsis József*, *Schlesinger Sándor*, *Braun Zsigmond*, *Wagner Ferenc*, *Fischer Sándor* és *Tóth János*.

A műsor végeztével rövid szünet után táncra perdült a fiatalság, mely legjobb hangulatban a késő éjjeli órákig együtt maradt.

(A munkásság márciusi ünnepéje.)

A pécsi munkásság vasárnap ünnepelte március idusát. A Kreska-léle vendéglőben tartatott az impozánsan lefolyt szabadság ünnepe. A műsor több hazafias pontból állt, mely a munkásság szabadság iránti lelkesedését felkeltette. Hiszen ki is ne vágya szabadságra? S ha a szabadság ünnepét tartják, ki ne lelkesednék fel akkor? Nagy nap a szabadsajtószabadság kivívásának ünnepe s érzi ezt a nép minden rétege; visszaálmodja tehát a letűntet, az elmúltat.

Az ünnepély jelentőségét szép szavakkal méltatta *Végh József*, a munkások egyik vezére; utána *Vojtek Juliska* szavalta el Csizmadia Sándornak »Szabadságért« című költeményét. A szavallat után a zenekar a *Marseillaise*-t játszotta, majd a munkás Himnusz, mely után ismét *Vojtek Juliska*, a munkások gyakoriott szavalónője lépett az emelvényre és *Nagy Józsefnek* »Nincs vége még a nagy forradalomnak« című költeményét szavalta lelkesedéssel, melyért megtapsolták. Volt aztán még több apróbb megemlékezés a szabadsághősökről, majd táncra perdült a fiatalság és ezzel fejeződött be a munkások márciusi ünnepéje.

(Március 15. a főgimnáziumban.)

A helybeli zirc. rendi róm. kath. főgimnázium lelkes ifjusága, élén a hazafias tanári karral tegnap, vasárnap délelőtt ült meg március 15. élt hiven az elődök hagyományaihoz.

Az ünnepélyt, mely kilenc órakor kezdődött s a melyet az intézet irodalmi köre rendezett, *Frank Richárd*. VIII. o. t. nyitotta meg lelkes szavakkal, a melyekkel a nagy nap

fontosságát ecsetelte élénk színekkel. Majd *Isgum Ádám* VII. o. t. szavalta el nagy értelemmel s hazafias lelkesültséggel *Petőfi 1848* című költeményét. *Barta Béla* VIII. o. t. szép készséggel tartott eszmefuttatást a negyvennyolcas forradalmak hatásáról Magyarországra. *Vérő Aladár*, VIII. o. t. *Petőfi* szerepét méltatta a szabadságharcban. S végül *Méls József*, VIII. o. t. szavalta el ifju tüzzel, páthosszal *Várad Antal* ódáját: *Petőfi visszatér*.

A főgimnázium ifjusága ezzel lerótta a nemzeti kegyelet adóját a negyvennyolcas idők iránt.

(Március idusa a főreáliskolában.)

A helybeli állami főreáliskola ifjusága is kivette részét a hazafias ünnep méltó megtartásából. Az intézet »Eötvös önképzőköre« ülte meg tegnap délelőtt fényes programmal március 15.-ét s az ünnepélyen megjelent a tanári kar is.

Az irodalmi kör elnöke, *Susvári József* nyitotta meg az ünnepélyt szép beszéddel. *Stern Jenő*, VII. o. t. *Sajó Sándor* költeményét, *Ötven év* szavalta el nagy sikerrel. A márciusi eseményeket *Kovácsy Dezső*, VII. o. t. ismertette gördülékeny nyelvezettel, a történelemhez hiven. *Március 15.* *Ábrányi Emil* ódáját még *Jókics Tivadar*, VII. o. t. szavalta el hűvel, hazafias fellángolással. *Breiner Gyula*, VI. o. t. magvas záróbeszéddel rekesztette be a hazafias ünnepélyt, mely a reáliskolában uralkodó hazafias szellemnek fényes tanubizonyysága.

(A kereskedelmi iskola hazafias ünnepéje.)

Március 15. ének megünnepléséből nem maradt el a helybeli hereskedelmi iskola sem. Szép programmal adózott szintén a nemzeti kegyelet oltárán. A kereskedelmi iskola ifjusága szintén tegnap délelőtt ünnepelte meg március idusát.

A hazafias ünnepélyt az intézet dalárdája nyitotta meg a Szózat eléneklésével. Ezt követte *Ferency László* tanár remek megnyitó beszéde, mely az ifjuság lelkében lobogó hazafias lángot csak éleszté. A Talpra magyart *Poszek Gyula* szavalta el hatalmas hűvel. Az ünnepi beszédet *Wallák J.* tartotta. Szép gondolatait a hazafiúi láng fénye ragyogta át. Az intézet dalárdája énekelte ezután »Megvirrad még...« című hazafias dalt. Végül *Kiss Jenő* mondott szép záróbeszédet s utána a dalárda elénekelte a Himnusz s ezzel a hazafias ünnepély, mely a kereskedelmi iskolát dicséri, bevégeződött.

(A vidéken.)

Mohácson a *Mohácsi Iparosok Olvasóköre* ünnepelte meg 1848. március 15. ének emlékét. Mintegy nyolcvanan gyűltek össze a társasvacsorára, a melyen az ünnepi beszédet *Mezey Lajos* polg. isk. tanár tartotta nagy készséggel és lendülettel. — Tósztokat mondtak még: *Jagics József*, orsz. képviselő, *Erdődy Gyula*, *Jahoda Ede* és többen. A *Mohácsi Kath. Legényegylet* szintén tartott felolvasással és szavavallattal egybekötött társasvacsorát.

Pécsváradon. Ez évben a pécsváradiai »Olvasóköre« is megünnepelte március 15. ikét, bár a kör a tagjai csekély kivétellel mind németek. De kinek az érdeme ez? Nem másnak, mint *Tóth Sándor* olvasóköri elnöknek. Theaestélyt rendezett, hogy a nők is részt vehessenek a hazafias ünnepélyen, mert — mint felhívásában írta — a nőkre, mint anyákra vár első sorban a feladat: gyermekeiket hazafias érzelemben nevelni. Fáradhatatlan szorgalommal tett-vett, toborzott, lelkesített, diszitett, hogy az ünnepély sikerét emelje. Az eredménynyel meg is lehet elégedve, mert oly szép számmal voltak jelen a tagok sorából, s annyi szép menyecskét láttunk ott együtt, hogy a helyiség majdnem kicsinek bizonyult. A fő azonban az, hogy a jelenlevőkön oly hazafias lelkesedés vett erőt,

oly hévvel énekeltek a Hymnuszt, a Szózatot, Kossuth nótát, hogy öröm volt. Varga Elek ev. ref. tanító fölolvastatott, a melyben ismertette az 1848-ik március 15-ikének eseményeit és elszavalta a »Talpra Magyart.« Stanni József iparos, egy szép hazafias költeményt szavalt el. Varga tanító többször is beszélt s a töle megszokott hévvel buzditott és lelkesített a legszebb erényre: a hazaszeretetre.

Nagyharsányban fényesen ünnepelte meg a nagyharsányi Polg. Olvasókör nemzeti ünnepünk évfordulóját. — Már a kora hajnali órákban a magas hegyormokon öröm tűzek és számos üdvözlések hirdették a környéknek a dicső nap jelentőségét. Délelőtt 10 órakor istentiszteletre vonult a nagyszámú közönség zászló alatt nemzeti színű jelvényekkel, hol a templomban Iványos Soma ev. ref. lelkes buzgó imája áthatotta a kebleket, mely után a Polg. Olvasókör helyisége elé vonult a közönség, hol az ifjúság énekkara valóban impozánssá tette az ünnepélyt, Este a vacsorán elmondott számos felköszöntő után tánc volt s a legvidámabb hangulatban osztott szét már kivilágos kivilágított hazafias közönség.

Felülfizettek az ünnepélyen a következők: Jantsits Sándor (Siklós) 2 kor., Igert Ödön (Siklós), Petrovits György (Siklós), Csizsár János, Kólin Izidor (Siklós), Fehér Mihály (Siklós), Kossa Ferenc (Siklós), Kis Gyula (Siklós), Korodi Nándor (Siklós), Strógriger Gyula (Siklós), Kutner Lipót (Siklós), Veisz Zsiga (Siklós), Schvare Károly (Siklós), Bosta Lajos (Budapest), Leány Jánosné, Jávorszky Gyula (Berzence), Kerner István 40—40 fillért, Babos Lajos és Kis Nep. János körjegyző 20—20 fillért.

Baranya-Szent-lőrincen március hó 15-én este az 1848 évi szabadságharc dicső emlékére rendezett hazafias ünnepély igen jól sikerült. A másfelőrai műsort kitevő felolvasás és szavaltatok után a társasvacsorán 108-an vettek részt, melyen felköszöntőkben sem volt hiány. Vacsora után a fiatalság tancra perdült, mely kivilágos kivilágított tartott. A rendezőség intézkedése az volt, hogy éjjel előtt nem enged idegen táncot járni, de ilyen tilalomra éjjel után sem volt szükség, mert a táncoló párok e nagy nap jelentőségét belátva, boldogan járták a szebbnél-szebb csárdásokat, a szünetek közben pedig a lelkesítő Kossuth nóták hangzottak fel. Az ünnepélyen az intelligencia legnagyobb része megjelent. Az izletes vacsora és pontos kiszolgálás Sellenberg Gyula vendéglős és családja érdeme.

Hírek.

Pécs, 1901. március 18.

A rejtélyes idegen.

Budapesti levelezőnk írja: A bécsi rendőrség értesítése szerint a múlt hó 26-án letartóztatott egy kétes alakot, a ki William A. Morley-nek mondja magát s állítólag 1873-ban született Hamburgban, amerikai illetőségű, utólen utazó. Elfogatásakor egy briliánsokkal s rubinokkal kirakott 16.000 koronát érő nyakéket akart értékesíteni.

Kisérétében egy fiatal ember volt, a ki Morley elfogatásakor megszökött, de nyomban elfogták. Ez Hauser Rudolf pincérnek mondja magát s állítása szerint 1877-ben Innsbruckban született s odaváló illetékes nőtlen ember.

Hauser elbeszélése szerint ő és Morley egy Slaby Rudolf nevű 27 éves pincérrel Londonból február 20-án indultak el s 25-én érkeztek Bécsbe. Morleyt Londonban a német »Pincér Otthon«-ban ismerte meg »Henoy« néven, egyéb viszonyairól azonban tudni nem akar.

Morley újabb kihallgatása alkalmával ellenmondásokba keveredett s az ékszer hol szerzését illetőleg előadta, hogy három nap

alatt felvilágosítást ad mindenről. Ezzel csak időt akart nyerni arra, hogy társai letartóztatásáról tudomást szerezhessen.

Február 28-án Hauser Rudolf azt a valamást tette, hogy ő a Morleynek nevezett embert Londonban a Pentoville fogházban »Henry« néven ismerte meg, a hol lopás miatt voltak elzárva. 12—12 hónapig. Hauser múlt évi november végén, »Henry« pedig január elsején szabadult. Erre nézve Morley azt adja elő, hogy valódi neve »Carl Henry Volf« 1873-ban született Németországban, azonban szülőhelyét nem akarja megmondani, nehogy előkelő szülőit kompromittálja.

Azt mondja, hogy porosz katonaszökevény s 1888-ban hagyta el Németországot. Tartózkodott 1888-tól 1894-ig New-Yorkban. 1894—95-ben Párisban és Nizzában. 1895-től Bécsbe érkezéseig Londonban. Itt kétszer volt büntetve 15. és 12. hónapi fogsággal s újévkor szabadulván »James és Lucinda Brittain«-nál szolgálatra. Január 23-án elkövetve a lopást. Hauser és Slaby rábeszélésére Bécsbe jött.

Slaby Rudolf önként jelentkezett s a rendőrség mind a hármat a Landesgericht-nek adta át.

Újabb értesülés szerint Morley alias Volf, Bartsch Gusztávnak adta ki magát s állítása szerint osztrák alattvaló. Ugy látszik, hogy mind a három álnév s valószínű, hogy valamely nagyobb betörés miatt titkolja kilétét. Az illető 162 centiméter magas, fejhossza 193 milliméter, szélessége 159 milliméter. Szemei narancssárgák, különös ismertető jele az, hogy a fej felső részén a bal fül téjékán kopasz rész van. Kinézése után itélve pincér. Beszél németül, angolul, franciául, keveset olaszul. Állítólag a versenytéren és játéklubbokban szokott megfordulni, játszott s nagyobb összeget nyert.

Hírek a hadseregről.

Két érdekes és új katonai hírről számolunk be alább. Az egyik: az önkénteseket érinti közvetlenül, a másik ugyan a francia hadseregről szól, de mint a mi armádiánkban is behozható reform: szintén szót érdemel. Ime a két apróság:

Kadét aspiráns. Ezt az eddig ismeretlen sarzsit kapják egy március elsején kelt hadügyminiszeri rendelet folytán azon egy éves önkéntesek, kik a tiszti vizsgát letették ugyan, de a kinevezéshez szükséges évi 600 frt. jövedelmet nem tudták, vagy nem akartak kimutatni. E rendelet értelmében az ilyen volt önkéntesek minden év január elsején valóságos őrmesterekké lesznek előléptetve s épp úgy, mint a hadapródok 29 napra kötelesek berukkolni.

Az önkéntesi sárga stráfot karjukon tovább is viselik s hivatalos címük: »egy éves önkéntes tartalékos őrmester kadét aspiráns« lesz. Az a jó, hogy mire kimondják a címüket, letelik a huszonnyolc nap.

Ingyen bélyeg a közkatónáknak. Nehéz sor a katona élet, sok búval, keserűséggel jár, aztán meg hosszú idő is a három év. Mindenkinek van valakije, a kihez visszasír a lelke a nagyvárosból, a verestéglás kaszárnya falai közül. A mikor azután nagyon elfogja a bánat a katona szívét, egy-egy sóhajjal könyönyt magán. Nagy ut az hazáig, azután meg szabadságidő is ritkán jár ki. Aki aztán tetheti, vagy a napi ötgarasokból meg tudja kaptatni vasárnap a bélyegrevalót, leül a hosszú pad mellé, szép, meleg szavakban önti ki a lelke keserűségét a papírra s azután néhány nap múlva megérkezik a válasz a messze kis faluból. — Szegény embernek sok pénz az öt garas a katonának minden öt napban ki jár a 25 krajcárja, de annyi a helye, hogy mire a bélyegre kerül a sor, alig marad belőle. A német katonának jobb a sora. Minden katonának havonként kijár a maga két postabélyege, — hogy ha övéinek ír, ne kerüljön költségbe. Ezt az intézményt most meg akar-

ják honosítani Franciaországban is és legközelebb már itt is megkezdik a kaszárnyákban az ingyen bélyeg kiosztását. Nagy most az öröm a francia katonák között. Az államnak kevésbe kerül a dolog, a katonának pedig jól esik az ingyen bélyeg. Talán minélunk is meg lehetne ezt az olcsó örömet szerezni a katonáknak.

Azok is vannak olyan legények, mint a francia, vagy a német...

Napirend 1901. március 19-én.

Naptár: kedd, márc. 18. — Róm. kath.: József. — Prot.: József — Görög-kel. (márc. 7.) 42 v. tanu. — Zsidó: Adar 28. — Nap két 5 óra 50 perckor; nyugszik 5 óra 55 perckor. — Hold két 4 óra 50 perckor reggel; nyugszik 4 óra 51 perckor délután.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, délen és keleten csapadék várható.

Vendéglősök szikvizgyár-szövetkezetének közgyűlése d. u. 3 órakor a Vigadóban.

Ácssegédek bálja este nyolc órakor a Scholz-sörházban.

Színház: »Villars-i dragonyosok«; operett.

— **(Tízezer korona a Szentháromság szoborra.)** Walter Antal dr. kanonok, a pécsi Szentháromság szobor újjalakítási költségeire a tegnapi vasárnap tízezer koronát küldött Majorossy Imre polgármesterhez. Walter Antal kanonok e nagylelkű adományával a szobor újjalakítási költségeinek fedezése tetemesen emelkedvén, most már alig ötezer forint hiányzik az előirányzott összegből, mely a közönség körében való gyűjtés folytán mihamarabb összegyűl remélhetőleg s így a szobor újjalakítása nemsokára fogantatósítható lesz.

— **(Pécs város katonai alapítványa.)** A m. kir. honvédelmi miniszter a napokban közzé tette a Ludovika akadémia s a magyar királyi honvédfőreáliskolákban az 1901/902. tanévben betöltendő alapítványi helyekre szóló pályázati hirdetményeket, melyeknek sorában ott szerepel Pécs városa is. Az alapítvány címe: »Pécs szab. kir. város Ludovika-akadémiai alapítványa«. Eme alapítványi helyre kizárólag pécsi illetőségű ifjak pályázhatnak s a pályázati kérvények folyó évi május hó tizenötödikéig adandók be Pécs szab. kir. város tanácsához. A pályázati hely betöltése jelölés után történik. Az első sorban kijelölt pályázókön kívül néhányan másodsorban fognak kijelölteni oly célból, hogy az első helyeken kijelölt, de a felvételi vizsgát ki nem állott, vagy testileg alkalmatlannak talált pályázók helyett pótlólag felvételi vizsgára bocsájtassanak s ennek sikere esetében felvétessenek.

— **(Új közigazgatási mű.)** A m. kir. belügyminiszter valamennyi törvényhatóságokhoz intézett leiratban értesíti azokat, hogy a »Magyar közigazgatás« szerkesztőségének kiadásában megjelent »Közigazgatási elvi határozatok gyűjteménye« című munkának folytatása »Új folyam I. kötet« címmel megjelent. Az új mű ára — melyet a belügyminiszter mint hivatalokra közhasznút, megvételre ajánl — tizennégy korona.

— **(Jelentés a viziről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 18-án reggel 5850 köbméter. Ma a viztartók szintén tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 17-én reggel 6410 köbméter.

— **(Diszes esküvő)** volt vasárnap délben — mint budapesti levelezőnk jelenti — a dohány-utcai izr. templomban. Dr. Kunfy Lajos, az ismert kitűnő festőművész tartotta esküvőjét Tiller Elza kisasszonnyal, Tiller Samu san-marinói főkonzul, fővárosi nagykereskedő leányával. Az esküvőn előkelő diszes közönség jelent meg, közte számos fővárosi

bizottsági tag, *Márkus József* fő polgármesterrel az élén s a művészkörök több tagja *Balló Ede* vezetésével. A szertartást dr. *Kohn Sámuel* főrabbi végezte. Esküvő után az ifjú pár olaszországi nászútra ment.

— **(Valami a pécsi villanyvilágításról.)** A villanyosság századait éljük. Ezt a természeti erőt hajtja uralmába az emberi elme s a legnagyobb munkák elvégzésére, majd meg saját kényelmének a biztosítására használja fel. Az elektromosság bizonyos fokban a civilizáció fokmérője. A legáltalánosabban van ujabban elterjedve a villanyvilágítás, mert olcsóbb pénzért nagyobb, fényesebb és szebb világosságot kapunk, mint drágább áram más világítás mellett. Ez és a célszerűség, a könnyű kezelhetőség és a veszedelemtől való mentesség bizonyos fokban az okai annak, hogy a villanyvilágítás mind szélesebb körben hódít. Városunkban is be van vezetve a villanyvilágítás, de csalódtunk. Nem is olyan olcsó az, mint a milyennek képzeltük. Mindenütt hangzik a panasz, hogy az elektromos világítás igen sokba kerül s ez a körülmény már többeket arra késztetett, hogy a már berendezett s teljesen felszerelt elektromos világítással felhagyjanak és helyette ismét a petróleum lámpákat hozzák használatba. A laikus persze nem tudja magának ezt megmagyarázni. *Kohárits* Nép. János, városunk előnyösen ismert elektrotechnika megvizsgáló néhány ily berendezést s bizony meglepetés számba menő tapasztalatokra jutott. Ezek a szomorú tapasztalatok megmagyaráznak mindent s még a laikus is teljesen megérti, hogy mi az oka annak, hogy az elektromos világításért oly sokat fizet a közönség, hogy az teherre kezd válni. *Kohárits* Nép. János a következőkben adja meg a felvilágosításokat. Az elektrikus berendezések *hanyagul* vannak készítve s az elszigeteléseket nem eszközölték kellő lelkiismeretességgel, így a villamos áram egy része *felhasználatlanul eltűnik*. Ezen felül a fogyasztóknál felállított *áramszámlálók (órák)* sem pontosak. Ezek volnának azok az okok, melyek az elektromos világítás drágaságának nyitját megadják s ezen okok mellett igen természetes, hogy a fogyasztó közönség *jelen-tékenyen többet kénytelen fizetni az elektromos áramért, mint a mennyit tényleg fogyasztott*. Ennyit szándékoztunk elmondani azon soknak, a kik panaszkodnak az elektromos világítás drágasága miatt.

— **(Hajó balesete a Dunán.)** A napokban a bajai Duna hajlásokban összetorlódtott jég Mohácsra érkezvén, a D. G. H. T. »Remete« nevű gőzösét a partról elszakította. A hajó ennek következtében elvesztette nagy horgonyát és mind a két erős sodronykötele elszakadt. A révkapitányság embereinek azonban mégis sikerült a megszabadult hajót fölfogni s a nagy jégtáblák dacára óriási erőfeszítéssel a partra kikötni.

— **(Tűz a Kardos úton.)** Tegnap délután öt óra tájban a Kardos uti erdőben tűz támadt. A száraz fű és koró égett le valami száz négyszögöl terjedelemben. Bizonyára valami eldobott égő szivartól keletkezett a tűz s ezért közönségünknek a legnagyobb körültekintést ajánljuk, ha a Kardos-utat felkeresi, mert kis okok gyakran nagy szerencsétlenségeket szülnek.

— **(Halálozás.)** *Escher* Alajos vendéglős életének 55-ik évében meghalt. Temetése ma délután 5 órakor volt a szigetkülvárosi temetőben. Lelkiútveért az engesztelőmisét szerdán félnyolckor tartják a ferencenciek templomában.

— **(Katonai hír.)** A honvédség rendeleti közlönye szerint *Deme* Cyula, *György* Áron, *Kotzian* Emil és *Pollitzer* Ignác dr. pécsi 19. honvédszázadbeli tartalékos hadnagyok és *Sass* László, pécsi 8-ik honvédszázadbeli tartalékos hadnagy, április 1-ével szolgálaton kívüli viszonyba helyeztetnek.

— **(Halott az utcán.)** *Horváth* Julianna, öreg napszámos asszonyt, tegnap délelőtt a Tettye-utca 24. számú ház előtt halva találták. A megejtett orvosrendőri vizsgálat tüdőgumókór folytán beállott szélhűdést konstatait a hirtelen halál okául. A halottat, ki az alsóputork-utca 43. számú házban lakott, kiszállították a budaikülvárosi temetőbe s onnan fogják holnap eltemetni.

— **(A vöröskereszt egyet hangversenye.)** A vöröskereszt egyet már hirdetett s folyó hó 28-án a színházban rendezendő nagyszabású hangversenyére vonatkozólag a választmány közönségre teszi, hogy a színházi páros bérlet, — a mennyiben a hangverseny páros bérlet napján tartatik meg — folyó hó 20-án, vagyis szerdán, rendelkezhetnek bérleteik iránt a *Domján* féle könyvkereskedésben, míg a páratban bérlet, illetőleg a nagyközönség csütörtökön, folyó hó 21-én válthat már jegyeket a koncertre.

— **(Felakasztotta magát.)** Ily címen szombat esti számunkban megírtuk, hogy az alsóputork-utca 14. számú házban egy gyerek öngyilkos lett szombaton az esti órákban, *Guttmann* Rezső, tizenkétéves fiú az illető a kité a fűszekrényben találtak halva. Tettének okát nem tudják. Bár azt is mondják, hogy csak játékból próbálta meg az öngyilkosságot; de a szíj nyakára hurokolódott s mikor segítségére siettek, már nem lehetett megmenteni.

— **(A Zsolnay-szobor-alap) javára** a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról LXVIII. kimutatás. A LXVII. kimutatás összege 26.639 K 31 fl. Párkányi ipartestület 2 K. Összesen 26.641 K. 31 fillér.

— **(Szakgyűlés.)** A pécsi szabómunkások f. hó 24-én délután 3 órakor a Scholz-féle sörcsarnok termében nyilvános szakgyűlést tartanak a következő napirenddel: I. Miért szükséges hogy szervezkedjünk? II. Állásfoglalás a pécsi ruharaktárak ellen.

— **(Házalók figyelmébe.)** A foglalkozásuknál fogva lényegtelennek látszó házalók, számuknak folytonos növekedése folytán, kezdenek »tényezőkké« válni, szóval a vásári közönségnek oly alakjaivá, akikkel számolni kell. Érdekes, hogy az ő ügyüknek rendezése már huzamosabb idő óta huzódik s míg ez ügy végképen rendezve nem lesz, addig igen keserves a vásári házalók állapota, mert hol megengedik a foglalkozásuk folytatását, hol meg betiltják. Mint értesülünk, legújabbban a kereskedelmi miniszter közzé tette, hogy Kis-Marton szab. kir. városban (Sopronvármegye) a város területén betiltotta a városi tanács előterjesztése folytán a házaló kereskedést. Közzöljük ezt mi is a vásárookra utazni szokott pécsi házalók figyelemzetésül.

— **(A szikvizgyárakról.)** Több város hatósága és iparkamarájának értesítése folytán a m. kir. kereskedelmi miniszter valamennyi kereskedelmi és iparkamarához intézett leiratban tudatja, hogy a szódavizgyár miután a szódavíz előállításánál vegyi folyamat nem megy végbe, nem tartozik az 1893 évi XXVIII. t. c. 17. §-ában felsorolt »vegyszeri gyárak« közé. Az oly szikviz gyárak tehát, melyek üzemükben sem elemi erőt nem használnak sem pedig husz alkalmazottat nem foglalkoztatnak, nem képezik igarfelügyelői vizsgálat tárgyát.

— **(Közzemlére kitett zárszámadás.)** Baranyavármegye törvényhatósági közutainak építési, kezelési és főtartási kiadásairól, másrészt az érintett kiadások fődőzésére szükséges bevételekről 1899—1900 évek vonatkozólag szerkesztett és a közigazgatási bizottság által a folyó évi március hó tizenhetedikén tartott ülésében történt tárgyalás után megállapított zárszámadás (az 1890 évi l. t. c. 28. § értelmében) a vármegye

székházában a jegyzőség helyiségeiben közszemlére van kitéve.

— **(A névtelen főlistenek sorsa.)** Szegzárdon érdekes alakja halt meg a 48-as nagy időknek. Nagy Jánosnak hívták az agastyánt s nyomorult kis nyugdíjából meg nem élhetvén, kénytelen volt agg napjaira koldulni. Mindennap lehetett az utcáskörökön kalaplevéve látni s a mint nagy alázatossággal mindenkinél katonásan tisztelgett. Mellén néhány érmet viselt, melyeket 48-ban kapott. Sokat adott nyelvtudására, mert 9 nyelven beszélt. A napokban aztán elment lakásáról és úgy eltűnt, hogy sehol sem találtak rá. Végre tegnap Körösty István jelentette a városháza, hogy a szegzárdi határban levő Cserhát-hegyen egy feloszlásnak indult holttestet talált, a melyben Nagy János 48-as öreg honvéde ismertek. Szélhűdés okozta halálát.

— **(A községi közigazgatási tanfolyamokban)** *Szék* Kálmán miniszterelnök és belügyminiszter két igen hasznos és fontos dolognak a tanítását, illetőleg előadását rendelte el és pedig *tűzoltói és mentő-kurzusok tartását*. A rendeletnek az a célja, hogy a községi közigazgatási tanfolyam hallgatói, a kik egykor a községek élén fognak állani: a tűzrendészet és a mentés humanus és közhasznú intézményeit tüzetesebben megismerjék s e tekintetben a kellő utbaigazításra és felügyeletre képesítést nyerjenek. A tűzrendészeti tanfolyamot a belügyminiszter rendeletére mind a budapesti, mind a vidéki tanfolyamokon vasárnaponként 7—9 óra között fogják megtartani s a szakoktatás teljesítéséről az Országos Tűzoltó-Szövetség gondoskodik. A mentő-kurzust a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület javaslatára rendelte el a miniszter mind a tíz tanfolyamon összesen évenkénti 5 órában.

— **(Tömeges kitérés Vörösmarton.)** A vörösmarti ref. egyházban már 1897-ben akadtak egyesek, kik megunták a nagy egyházi terhek hordozását és e miatt bejelentették kitérés szándékukat *Pap* Zsigmond ref. lelkésznek. A lelkész természetesen nem nagy örömmel vette hiveinek kitérés szándékát és annak kivitelét tőle telhető módon igyekezett megakadályozni. De ez csak olaj volt a tüzre és azt eredményezte, hogy a kilépni akarók szervezkedtek és most már 94-en jelentették be kilépésüket. Ezeknél a bejelentéseknél figyelemre méltó dolog, hogy a jelentkezők kész nyomtatott űrlapot vittek magukkal és így önkénytelenül felmerül a kérdés: ki lehet az, ki ezeknél a kitéréseknél a főszerepet játsza.

— **(A Baranyavármegyei Gazdasági-Egyesület)** választmánya szombaton délután négy órakor a vármegye közgyűlési termében *Orságh* Lajos, egyesületi elnök elnöklete alatt ülést tartott, mely lapunk zártakor még folyt. Az ülésen megjelentek: *Tormay* Károly alispán, *Sey* László kir. tanácsos, *Vörös* Mihály egyesületi titkár, továbbá *Mándy* Samu, *Fekete* Mihály, id. *Jessenszky* Ferenc, *Egry* József, ifj. *Brásay* Kálmán, *Werle* Mihály, *Jakabffy* Lajos, állami állattenyésztési felügyelő és *Keller* István, mint választmányi tagok. A választmány ülése első sorban az év munkarendjét állapította meg, mely szerint a választmány a közgyűlésnek ama indítványt teszi, hogy a pécsi m. kir. 8-ik honvédszázad által ez évi május hó tizenkettedikén rendezendő löverseny költségeihez kétszáz korona díjazással járuljon hozzá. Azonkívül indítványozni fogják, hogy rendezzen az egyesület két tenyészmarha kiállítását; az egyiket *Német-Bolyban*, a másikat *Vaiszlón*. A választmányi ülés befejezéseül az egyesületi ösztöndíjra *Gállos* Aladár, pécsváradai illetőségű, keszthelyi gazdaszt ajánlja a választmány a közgyűlésnek, melynek határidejéül folyó évi április hó kilencedike tűzött ki.

— **(Márciusi villámlás.)** A napokban megírtuk, hogy szerdán este nálunk

csekélyebb esőzessel villámlás volt. Mint néhány beerkezett hírből értesülünk, ez a villámlás nemcsak nálunk, hanem a pécsi járás számos községeiben, úgy a szent-lőrinci és pécsváradai járásokban is észlelhető volt. Az utóbbiban a villámlás idején ólmos eső esett. Érdekes, hogy a gazdaközönség, mely még ma is könnyen hajlandó a babonás jövendölésekre, ezekben a legköri kisülésekben részint korai, tartós tavaszt és jó termés, részint pedig sok elemi csapás előjelét látja.

— **(Kis kezdet.)** Minden kezdet nehéz, legyen az bármily kis dolog is. Nem különben áll ez a lopásnál sem. *Rajpák Tóni*, még alig tíz éves, de nagy hajlamot érez magában más tulajdona iránt. A mások tárgyai iránt rendkívül nagy rokonszenvet érez, s minthogy nem tudja megvenni, hát egyszerűen csak elveszi. De ma rajta csípték a kis Tónit. Ugy látszik nem fontolta meg azt a megszívlelni való kis mondatot: minden kezdet nehéz. Ma egyik szigeti külvárosban levő szatocszületben egy ostornyél tetszett neki rendkívül módon, melynek az ára úgy 6 korona. Mialatt dráma cigarettát szolgáltak ki neki, azalatt kihuzta az ostoronyelet s már a kezében tartotta. Nagy zavarba jött. A szerencsétlen fiu persze nem tudta elrejtetni s így megcsípték s rögtön megmagyarázták neki kezzel foghatólag ama két-három szó aranygázságát: »Ne bantsd a másét!» Ha ügyesen folytatja, meg sokra viheti.

— **(Hol van Marcsa!?)** Ezzel a sokat jelentő kiáltással rontott be tegnap este egy szabólegény egy Klimó-utcai házba. Előbb kiutasították, mikor ez sem használt, egyszerűen kidobták, a szerelmes szabólegény ennek dacára is mindig visszatért. — Hol van Marcsa? Mit csináltak vele? Adjatok elő, mert nem hagyom el, ha életembe kerül is! — toborzókat kecskés Rómeo, a midőn egyuttal oldalzsebéből egy elesre lent ollót huzott elő. A hazbellek a szerelmes szabólegény ollózott argumentumaitól azonban megijedtek és rendőrkert telefontoztak. A segítség csakhamar megerkezett s az inkább bor, mint szerelemittas szabólegényt a közönség oációja közepette bekisérték a városházhoz. Útközben folytonos szerelmi ömlengésekkel monológizált, miközben dallat akart könnyíteni szívájáldalmán — Oh Marcsa, Marcsa, miért is szeretlek oly nagyon tégedet, hisz úgy is tudom, te engem nem szeretsz, Faj a szívem, fáj, csak te értesd fáj. Fáj, hogy elveszítelek, de nemulj el szív... Csillapulj le sziporkázó vér! Ne égi szerelemi lángtól, mert Marcsa nem veszett el. Ő el s reám gondol... A tömeg e maganbeszélgetést hangos hahotával és óriási eljenzéssel fogadta, mire a legény beszélni kezdett a néphez. E dikciók során aztán kitudódott, hogy az aposztrofált Marcsa szakácsné, kisé el van hívva s hogy mielőbb lakodalmat ülnék. A rendőrségen az őrszobába tették, hogy aiudja ki magát. Itt egyik rendőrnök a nyakába borult, mikor is a szerelemről, halálról tartott előadást felváltotta egy jóleső álom, a szerelmes szabólegények obligát szendersége.

Művészet, irodalom.

A filharmonikusok hangversenye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. márc. 18

A »Pécsi Zenekedvelők egylete« szombaton délután öt órakor fényesen sikerült hangversenyt rendezett a Vigadóban, melyet már szombaton este megjelent számunkban jeleztünk. Ez volt talán a zenekedvelőknek ebben az idényben az utolsó hangversenyük, lehet azonban, hogy még egyet rendeznek.

Az a néhány hangverseny, mit filharmonikusaink e télen adtak, a klasszikus zene es-

télyek sorozata volt. A kávéházak cigányjai, egyes testületek bandájának magyar nótái után, a könnyed operettek frivol muzsikája után jól esik az embernek, ha a komoly muzsikának, a klasszikus zenének a műsaját élvezheti. A filharmonikusok sohasem térnek le a megkezdett ösvényről. A klasszikus zenét művelik, s terjesztik, bemutatván a zeneirodalom egyes gyöngyeit. S elmerülünk néhány percre e klasszikus zene nyújtotta gyönyörökbe s tisztultabb látókörrrel távozzunk a koncert teremből. Tisztító hatása van. — Néhány ilyen koncertnek s azért filharmonikusaink teljes elismerést érdemelnek, hogy fáradhatlan buzgóságukkal lehetővé teszik az ilyen koncertek letesülését.

A tegnapi hangversenyen szintén szép publikum jelent meg. A műsor maga, mint szombaton érintettük, három számból állott.

Schubert *Octettje* képezte az első pontot. Négy részből áll e zenemű s egyik szebb, mint a másik, az egyik rész csak oly finom izlést, csak oly nagy zenei képzettséget igényel, mint a másik. Az adagio et allegro, az andante un poco mosso, a cherzo allegro vivace és a menuetto önálló részleteit képezik a kompozíciónak s egyik oly klasszikus a maga nemében, mint a másik. Schubert szép, tülbemáshzó motívumokkal dolgozott s mesteri kézzel szötte meg e motívumokból ezt a remek octettet. A közreműködők névszerint: *Oswald Ferenc* (I. hegedű), *Girardi József* (II. hegedű), *Hoff Richard* (mély hegedű), *Niedermayer János* (gordonka), *Müller Antal* (nagybőgő), *Frank I.* (klarinét), *Frei U.* (fagót) és *Krummer I.* (kürt), az igényelt zenei tudásukkal s finom izlésükkel remek összetanulásban juttatták érvényre a szerző intencióit, életre keltették a holt kótákat, s szép leletek lehettek azokba. Majd háromnegyed óráig tartott egy huzamban ez az egy szám, s a közönség mindvégig osztatlan figyelemmel halgatta meg — megtapsolván az egyes részleteket. A végén pedig a közreműködőket kitüntető ovációban részesítette.

A műsor második számát *Károlyi Sándorné* énekelte. Már ismerjük hangját s a közönség nem kevésbé. Ha meglepett először hangjának tömör üdesege, erőteljes gömbölydedsege, gyönyörű alt színezete s kitűnő iskolája, tegnap nem kevésbé tetszett az. *Károlyiné* ismét hódított. Egyik szép tulajdonsága neki, hogy nem pózol, hanem igaz érzelmek hurjait pengeti s így a hatás sokkal nagyobb, mert sokkal közvetlenebb. Brahms: »Liebestraut« és Soucoup: »Oanne Liebe« című dalait énekelte el az ő kedves modorán s a szünni nem akaró tapsra megtoldotta még egy ének számmal s ezt hasonló lekesedéssel tapsolta meg a publikum, mely visszafojtott lélegzettel leste ajkairól az árja minden egyes hangját. *Preuss Adolf* zongoraművész kísérte ismert művészetével.

Az egyleti zenekar *Tchaikovsky*: Szerenádeját adta elő *Oswald Ferenc* karmester betanításában s vezetésében. Az előadás épp úgy dicséri a karmestert, mint az előadókat, a kik csüngtek a karmester kézmozdulatain. Az első részletben ugyan egy kis zavar volt észrevehető, de a továbbiakban teljesen helyre hozták a kis hibát. A valse édes dallamával, az elegia megható melódiájával a szívekbe férközött. A finale ötteles gazdagságát a zenekar teljesen kiaknázta. Hatalmas tapsvihar jutalmazta a zenekart es dirigensét.

Végül ismét *Károlyi Sándorné* lépett az emelvényre s *Stehle Vinetáját* énekelte el *Hoff Richard* zongorakíséretével mély bensőséggel, tiszta érzéssel úgy, hogy nem egy szemben könyek csillogtak fel. A folyosón térfikar énekelte közbe-közbe a *Salve Reginát* kiváló precizitással. A férfikarban énekeltek *Niedermayer János* és *Martinek József* (tenor I.) *Oswald Ferenc* és *Cank Nep. János* (tenor II.) *Müller Antal*, *Zoller Nándor* és *Gebauer Antal* (bass I.), *Girardi József*, *Kohárits Nep.*

János és *Derlik Fülöp* (bass II.) *Frenetikus* taps jutalmazta ezt a számot, mely méltó koronája volt a hangversenynek.

A koncert este hét órakor ért véget.

○ **Vasárnapi előadások.** Tegnap délután — mint rendesen — szépen megtelt ház nézte végig Szigligeti Ede régi, jó színművét a »Cigány«-t, melynek bájos meseszövése, eredeti, ugyyszólván tipikus alakjai, még a mai kor elkényeztetett színházi közönsége körében is őszinte és közvetlen hatást keltenek. — A szereplőkről szólva első helyen az öreg *Zsiga* cigány személyesítője: *Vágó Bélával* kell foglalkoznunk, ki már ismert sokoldalúságának tegnap délután újabb fényes bizonyítékát adta. Láttuk már *Vágó Bélát* számos népszínmű szerepben, melyek mindegyikében teljes elismerést vívott ki magának. Az öreg cigány szerepe azonban oly speciális valami, hogy e szerep nem lehet jó sablonszerű népszínmű alakítás mellett. *Vágó Béla* tegnap délutáni szerepéből kabinet alakítást csinált s méltán rászolgált arra a gyakran felhangzott tapsra, mely alakításának minden nagyobb jelenetét nyílt színen is követte. Mellette teljes elismeréssel kell megemlékeznünk *Jessenszky Irén*ről, ki *Rózsi* cigány leány szerepét játszotta nagy közvetlenséggel, örületes jelenetében azonban túlságos drámai erőt vitt. Igen szép alakítást nyújtott *Rajz Öllön* mint *Peti* cigány s különösen ama jelenetében, melyben önfelaladozó szerelméről beszél, dolgozott őszinte, igaz színekkel. *Kozma István*, a mi fáradhatlan tenoristánk Gyurit játszotta elismerésre méltóan, *Szekula Sárika* pedig *Évi* szerepében kedves dalaiért aratott tapsot. — A komikus elemet *Oláhné Henriette* és *Németh János* képviselték s híven megfeleltek feladatuknak. Játékukat szünni nem akaró, folytonos derűtség követte. A kisebb szerepekben dicséretet érdemelnek: *Nagy Dezső*, *Delli Lajos* és *Füredy Gusztáv*.

Este szintén igen szép számú közönség gyűlt egybe a nézőtérre s nálunk oly hirtelen közkedvelté lett bájos operette: a »New-York szépe« tizedik előadására. Kétségtelenül elismerjük, hogy ez az operette a maga fülbemáshzó, bájos dallamaival megérdemli a közönség osztatlan érdeklődését, a tegnapi közönség érdeklődését azonban inkább annak tulajdonítjuk, hogy a pécsi nemzeti színház publikumának közkedvelt szubretteje: *Gergely Gizella* betegsége után ez estén lépett fel nálunk először »Fifi« szerepében, mely szerep feledhetlenné tette nálunk *Gergely Gizit*, kin azonban minden igyekezete mellett, bizony meglátszanak a kiállott betegség nyomai. Bár temperamentuma és játékkedve mit sem veszített éleltségéből, hangja még kissé fáradt és fatyolozott s bár végtelenül szívesen látjuk őt színpadunkon s örvendünk visszatértének, mégis meg kell jegyeznünk, hogy saját érdekében nem ártana talán még rövid ideig pihennie. A közönség zajos, lelkes tapssal fogadta *Gergely Gizi* színreleptét, kinek mielőtt belépő dalát megkezdte volna, egy remek virágkosarat nyújtottak fel az orkeszterből. — Szubrettünk játékáról, azt hisszük, nem kell bővebben írni. Gyengélkedő állapotától eltekintve, az a bájos, kedves *Fifi* volt ő, ki a »New-York szépe« első előadásán meghódította közönségünket. Partnerje tegnap is *Kozma István* volt *Harry* szerepében. Tenoristánk játékáról sem kell sokat mondanunk, hiszen ismeri őt a publikum. *Kozma István* azonban tegnap este egy új oldaláról mutatkozott be, felcsapott »színpadi reklámhősnek«. Tiszteljük *Oroszy cukrást*, édes produktumai-val együtt, nem találjuk azonban a megkövetelhető jóízűléssel összeegyeztethetőnek, hogy színészeink a szindarab keretében cégek kihirdetésével izetlenkedjenek. Árulja *Oroszy ur* a maga »Ocskay brigádéros«-ait barminő nemzetiszínű zacskókban s legyenek azok bármily izléses crémekkel töltve, a chanson deszkákig sülyeszi le a komoly színpadot az ilyen hir-

detés. Ha pedig a színházi cukrász a „New-York szépe” broadway cukrászdájába valódi süteményt szállít kassirozott helyett s ezért hálára kötelezettnek érzi magát a vezetőség, vagy más, úgy találjanak a hála lerovására más formát s ne bosszantsák a közönséget az ilyen alpári reklámokkal. S most menjünk tovább. Habakuk szerepében Nádassy József jeleskedett, az üdvölközők vezetésének szerepe Csurgay Adél kezében volt, ki eléggé kedvetlenül énekelte el dalait. Mezey elismerésre méltó módon játszott s énekel s a többi szereplőket is dicséret illeti. A beteg Szirmay Olga helyett Jesszenszky Irén játszotta Córa szerepét s bár nem énekel, játékát dicsérettel kell felemlitenünk. (H. E.)

© Az „Országos Színész egyesület.” folyó március hó tizenkilenc, husz és huszonegyedik napjain tartja Budapesten közgyűlését. A pécsi nemzeti színház képviselői: Nádassy József művezető, Delli Lajos és Rajs Ödön a tegnapi éjjeli vonattal utaztak, míg Lenkey Lajos a „Pécsi Napló” felelős szerkesztője, kit a szintársulatunk tagjai szintén képviselőre kértek fel, ma délután a három órai gyorsvonattal utazott fel Budapestre, a közgyűlésen leendő részvétel végett.

Folyószám 168. Idénybérlet 167. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, kedden, március 19-én:

Villarsai dragonyosok.

Vig opera 3 felvonásban.

Személyek:

Tibaut	Németh János
Georgette	Jesszenszky
Belamy	Mezey Andor
Sylvia	Kozma Pista
Friguett Rosé	Csurgay Adél

Holnap, szerdán, március 20-án:

Trubadour.

Verdy nagy operája.

Csütörtök: Huszárcsiny.
Péntek: Ocskay brigadéros.
Szombat: Makrancos hölgy.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei.

1901. március 14. délután 2 órakor
Barometer (redukált) = 753.5 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 17.4 °C.
maximuma: 16.0 °C.
minimuma: 4.0 °C. } tegnap.
Párányomás: 6.7 mm.
Relatív nedvesség: 45. %
Felhőzet: 7° Cum-Cirr. SW.
Szélirány s erő: SE. 2.
Csapadék 24 órai: 0. Harmatp.: 4.2 °C.
Változó felhőzet, enyhe, csapadéokra hajlamos idő várható.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ Csőd. A kaposvári törvényszék Mautner Cirill taranyi kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos Percel Ákos, törvényszéki bíró; tömeggondnok dr. Grünbaum Nándor, nagyvárosi ügyvéd, helyettese dr. Székely Antal, kaposvári ügyvéd. Igénybejelentési határidő április 28. dika; felszámolási hatánap május elseje.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 18-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Percel Dezső elnökölt. A folyosón az egyetemi keresztokról volt élénk diskusszió. Odabenn az appropriációt részletesen tárgyalták.

Csávolszky Lajos ellenmondást lát Széll és Lukács miniszterek közt. Széll az inkompatibilitási törvényt akarja; Lukács elítéli; Széll a kiegyezést biztosítottat látja, Lukács bizonytalanok.

A második szakaszban Tisza István a segédhivatalok intenzívebb kihasználását ohajtja. A napidíjasok számát csökkentse; a munkaidőt emeljék; a fizetést javítsák. A miniszter kezdeményezését elismeréssel látja és javaslatát is; fokozott mértékben csökkenti a személyzetet, javítja a fizetést; a törvénytervezetek készek.

Molnár Józsiás a valutarendezést rosszálja; ezüst valutát és önálló vámterületet kíván.

Lukács László kimutatja Molnártervéseit. Ezután az appropriációt részleteiben is elfogadták.

Holnap a kvótabizottság választása s az „Adria” szerződésének tárgyalása lesz napirenden.

TÁVIRATOK.

— Keresztes forradalom az egyetemen. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten a tudományegyetemen mikor ma reggel a termeket kinyitották, azok nagyrésztében keresztet találtak felfüggesztve. Hogy ma vagy már tegnap tették-e oda azokat, nem lehetett megállapítani. A kvestura a körösztök rögtön eltávolítását elrendelte; az egyetemi hallgatók egyrésze, kik valószínűleg a dolgot elkövették, ellenszegült s az erre közbelépő kvestori hivatalnokot inzultálta. A hallgatók a kereszt mellett és ellen tüntetve összeverekedtek. A tantermeket, kettő kivételével, egyelőre bezárták. Délután 11 órakor az egyetemi tanács ez ügyben ülést tartott. A liberális és klerikális ifjak küldöttségei délből a képviselőházba mentek, hogy pártbeli képviselőik támogatását kérjék. Holnap interpelláció lesz a Házban ez ügyben. Az egyetemi tanács valószínűleg elhatározza, hogy a kereszt a délután folyamán eltávolíttassék. Az egyetem termében és a folyosókon a „budapesti keresztény egyetemi ifjuság nagybizottsága” aláírással proklamációk voltak kifüggesztve, melyben felhívják az ifjuságot a kereszt kitűzésére. Mikor a nem keresztény ifjak a termekben meglátták a keresztet, kiabálni kezdtek:

— Le a kereszttel! Le a jezsuitákkal!

Mire a keresztény ifjak kiáltották:

— Éljen a kereszt! Dicsértessék a Jézus Krisztus!

A egyetemen nagy fejtelenség volt; a szolgák a rektorért szaladtak. Eközben a női hallgatók is azt követelték, hogy az ő termükben is függesztse ki a keresztet. A mi meg is történt. A rektor további intézkedésig az előadásokat beszüntette; az ajtókat bezárták s az ifjuság eltávozott. Az egyetemi tanács még mindig tanácskozik.

— Halálraítélt katona. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Krakóban ma egy Balzer nevű, 36-ik gyalogezredbeli katonát halálra ítélték, mert egy csendőrt, ki őt engedély nélküli távozásért le akarta tartóztatni, agyonlőtt.

— Nagybeteg egyetemi tanár. (A „Pécsi Figyelő” eredeti táv-

irata.) Fodor József dr., budapesti egyetemi orvostanár állapota rosszabbodott, s nagy aggodalomra ad okot.

— Hajósok sztrájkja. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Marseilleben a hadsereg ugyanolyan intézkedéseket tett, mint eddig. A hajógyárakba vivő utakat katonaság tartja megszállva, a rakodó partokon lovas őrszolgák cirkálnak. A város nyugodt. Monceau les Minesben a katonaság szigorú utasításokat kapott. Tegnapi estig 700 munkás jelentkezett a munka folytatására.

— Vita a portugál parlamentben. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lissabonban a képviselőházban tegnap a gyarmatok közigazgatásáról szóló törvényjavaslat körül heves vita támadt, de végül a kormány indítványait nagy többséggel elfogadták.

— Levert lázadók. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Washingtonba Mac Arthur tábornok jelenti: Trias, a lázadó filippinok tábornoka a tiszteklél és 199 fegyveres emberrel megadta magát. Trias hűségét esküdött az Egyesült Államoknak.

— A belgák bosszja. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Brüsszelből távirát: Wult őrnagy, a kit azzal biztak meg, hogy bosszulja meg annak a belga ügynöknek a halálát, a kit a Kongo államban a denalulnak megöltek, a Lubidi folyó mellett megölték a lázadókkal és megverte s meghódolásra kényszerítette őket. A Kongo állam katonái közül négy elesett, négy megsebesült.

— Halálos esés. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sinka József, ötvenkét éves háziszolga tegnap a háztető csatornáját tisztította Budapesten a golya-utca 8. sz. alatt levő házban. Eközben hirtelen elszédült és az udvar kövezetére zuhant le. Nyakcsigolyáját törte. A szerencsétlen embert a Szent István kórházba szállították, a hol az éjszaka kiséren vedett.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TALIS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Eladó bérház

Felső-Malom-utca 5 és 7. számú ház szabad kézből

jutányosan eladó.

Bővebbet SCHOLCZ ANTAL ÉS FIA sörgyárosnál (Sörház-utca.)

Próbálják meg

cipőiket

Rupp Jánosnál

(Pécs, Ferenciek-utca 19.)

megrendelni, mindenki megfog győződni, hogy legértékesebb cipőt nálam lehet kapni a

legértékesebb árban.

Eladó ház vagy csere.

Csupán egy nagyobb ház vétele miatt
Vilmos-utca 17. sz. a. állami adómentes
teljes kényelemre készült

sarok-ház,

mely áll 2 utcai, 2 hátsó szobából, fedett folyosó, kézi speiz, pince, alsó konyha s egyéb házbéli részekből, elfogadható feltételek mellett **eladó, vagy egy nagyobb házért elcserezhető**, mely esetben a cserébe nyert ház terhei átvállaltatnak, az esetleges ráfizetés pedig készpénzzel azonnal teljesítetik.

Tiszta levegő és szép kilátás. Nyugdíjas tanítók, gazdatisztek s jegyzőknek stb. igen ajánlható.

Ertekezhetni a bentlakó tulajdonossal. Vidékről: B. Éltető Erzsébet cím alatti levélben.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

12687. sz.

Tlkv. 1900.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy dr. Nick Alajos pécsi ügyvéd végrehajtató és csatlakozó társai végrehajtóknak Mámmel József illetve jogutóda Engel Mihály jelzálogtulajdonos ellen 241 kor. 10 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, M.-Sóros község határában fekvő a magyar-sórosi 25. sz. betétben I. 6—30. sorsz. alatt felvett jószágtestre 3100 kor. és az ugyanazon betétben II. 1—2 sorsz. alatt felvett jószágtestre 10 korona becsárban — mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi április hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Magyar-Sóros község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 310 koronát és 1 koronát készpénzben, avagy az 1881. nov. 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 176. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi december hó 29. a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kerese,

kir. törvényszéki bír.

Eladó ház!

A Majláth-utca 27. és 29. sz.

ház,

nagy befásított udvarral,

más vállalat miatt

olcsón eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

GIANONE KÁROLY.

8015. sz.

1901.

Árlejtési hirdetmény.

Pécs városánál szükséges

kovács, bogsnár, fénymázoló és nyerges munkáknak

1901. évi július hó 1-től 3 évre való szállítása iránt 1901. évi április hó 27-én d. e. 9 órakor a város gazdasági tanácstermében zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 200 kor. bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb **április hó 26-án délelőtt 12 óráig** a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy kellő bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

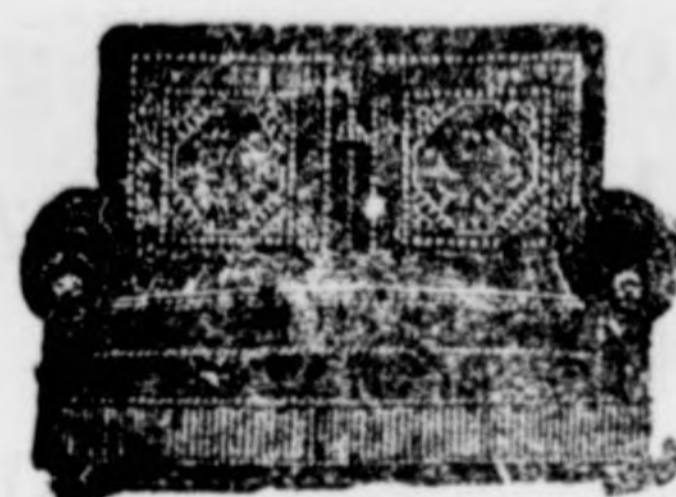
A pályázati feltételek a gazd. tanácsteremben (városház II. em. 26. ajtó) naponként délelőtt 10—12 óráig betekinthetők.

Pécsett, 1901. évi március hó 16-án.

A város Tanácsa.

LEDERER M.

kárpitos és disztó, Pécsett, Király-utca 20. sz.
(Fekete-féle ház.)

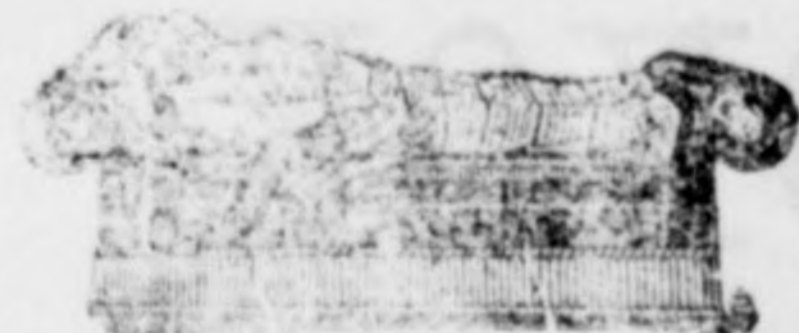

Ajánlja a legelegánsabb és legujabb
kárpitos butorok, garnitúrák,
foteuillek, divánok és ottománokat

a legegyszerűbbtől a legfinomabbig **legolcsóbb árak mellett.**

Szabadalm. ágykerevet. — Mindennemű javítások pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek. — Megrendelések csakis legujabb minták szerint gyorsan és olcsón készítettetnek. — **Szoba kárpitozások** a legujabb minták szerint stílszerűen és olcsón készítettetnek.

Szabad. ágykerevet „UNICUM”
nyugvó matraccal.

NEUMANN M.

BUDAPEST, IV. ker., Muzeum-
körút 1. sz.

Pécs városa, Baranya-, Tolna- és Somogyvármegyék t. közönségé-
nek becses tudomására hozza, miszerint

 PÉCSETT, Széchenyi-tér,

(Takarékpénztári palota)

férfi-, fiu- és gyermek

ruha-áru

 fióküzletet nyitott.

Az egész országban általánosan elismert szigorú elveim a kiszolgálásra nézve
itt is változatlanul irányadók lesznek, hogy az ország ezen részében is kiérdemel-
jem a bizalmat és azt magamnak fönntartsam.

Teljes tisztelettel

Neumann M.

FIÓKOK: Arad, Belgrád, Debrecen, Fiume, Kassa, Kolozsvár, Nagy-
várad, Pécs, Pozsony, Sofia, Temesvár, Zágráb.

 Árjegyzék ingyen és bérmentve.